

Har et mindretal i
Randers ret til indsigt i
en Powerpoint?
Ministeriet går nu ind i
sagen.

nyheder side 3

Ungdomspolitikere
strømmer til i Norge.
Utøya og et stærkt
foreningsliv har gødet
jorden.

international side 12

Amatørpolitikeren
længe leve! I byrådet er
det sagen - ikke pengene,
man skal brænde for.

ny bog side 10

kommunen

politik fra rødderne mandag 14. september 2015 · nr. 19 · 58. årgang

Pernille Rosenkrantz-Theil:

"Nogle områder er blevet kørt over"

Socialdemokraterne skal være hele Danmarks parti, mener ny social- og indenrigs-
ordfører Pernille Rosenkrantz-Theil. Hun vil arbejde for en bedre balance økonomisk
og uddannelsesmæssigt mellem land og by.

Læs "De nye ordførere" side 8

■ En uge i flygtningestrømmens tegn med mennesker på motorvejen, annoncer, smuglerruter til Sverige, spyt, frivillige indsatser og diskussion om en fælleseuropæisk løsning ■ Et skattesystem i opbrud ■ Forslag om statsejede folkeskoler og skraldedirektører på åremål

■ **Støjbergs reklameshow.** Regeringens varslede annoncer om de strammede vilkår for flygtninge i Danmark kom mandag i en række mellemøstlige aviser - og det medførte, at historien om annoncerne så kom i en lang række internationale medier, heriblandt BBC og Wall Street Journal. Udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V) har også fået et samråd på halsen på baggrund af annoncerne, da de blandt andet blev trykt i avisen As-Safir, der ifølge flere eksperter støtter bevægelsen Hizbollah, som optræder på EU's terrorliste.

■ **Svensk samlingspunkt.** Cirka 3200 flygtninge ankom frem til torsdag, og det skabte togkaos, folk på motorvejen og et stort politiarbejde til følge. Langt de fleste af flygtningene vil nemlig gerne videre til Sverige, hvis statsminister Stefan Löfven tirsdag mødtes med Tysklands kansler Angela Merkel for at presse på for en fælleseuropæisk ordning. Samtidig har den svenske regering opfordret de danske myndigheder til at overholde Dublin-forordningen, der siger, at alle flygtningene bør registreres. Det danske politi har dog efter at have holdt flygtninge indespærret i tog og på skoler i flere tilfælde valgt at lade dem bevæge sig videre mod det svenske.

Ninna Thomsen
@ThomsenNinna

SF vil midl. ophæve KBH-status som 0-kommune. Lad os huse nogle af de mange flygtninge. #kbhpol #dkpol

■ **Løkkes EU-dilemma.** I mandags fortalte statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) efter et møde med de øvrige partiformænd, at regeringen rakte ud efter en fælles EU-løsning på problemet med den store flygtningestrøm - det vakte stor kritik hos Dansk Folkeparti. Onsdag foreslog EU-Kommissionens formand Jean-Claude Juncker en fælles fordeling, en ny økonomisk fond samt en fælles grænseflåde i Middelhavet. Her valgte regeringen at være på linje med Dansk Folkeparti ved at sige: Det bliver uden os. "Det er på tide, at andre europæiske lande tjekker ind," sagde politisk ordfører Jakob Ellemann-Jensen. Mandag holder EU hastemøde for at diskutere løsninger på flygtningestrømmen, hvor Inger Støjberg ventes at deltage.

■ **Affaldsdirektører ansat på åremål.** Fire ud af de otte største fælleskommunale affaldsselskaber har ansat deres direktør ved såkaldt åremålsansættelse, som er

Flygtninge ankom torsdag morgen til Hovedbanegården i København med tog fra Padborg og Flensborg.

Finn Frandsen/Polfoto

en en tidsbegrænset form for stilling, der blandt andet giver den ansatte høje løntillæg og særlige fordele ved opsigelse. Det viser en aktindsigt, som dk-teknik har fået hos selskaberne. Hos KL opfordrer lønudvalget ellers til, at kommunerne anvender kontraktansættelser, hvor afskedigelsesvilkårene ligger fast fra start, når de øverste stillinger skal besættes.

"Der kommer mange flygtninge til Europa nu, men det svarer stadig kun til 0,11 procent af den samlede befolkning i EU. Et land som Libanon, der kun har en femtedel af vores velstandsniveau, modtager, hvad der svarer til en fjerdedel af deres egen befolkning."

Jean-Claude Juncker, EU-Kommissionens formand

■ **Bondo foreslår statsejede folkeskoler.** De nationale politikere lover guld og grønne skove, mens kommunerne skal spare mere og mere. Der er ikke længere god ræson i, at folkeskolerne bliver styret kommunalt, meldte formanden for Danmarks Lærerforening, Anders Bondo Christensen, ud i et interview med Berlingske i forbindelse med forbundets kongres. Han foreslår i stedet, at folkeskolerne bliver selvejende

9

kommuner har søgt om samlet af hæve skatten med 216 millioner kroner næste år.

Kilde: SIM

statslige institutioner, ligesom vi kender det fra gymnasierne. En udtalelse, der har vakt harme blandt flere borgmestre.

■ **Stop for Skats EFI-system.** De automatiske skatteopkrævninger fra det fælles inddrivelsessystem EFI blev tirsdag stoppet af skatteminister Karsten Lauritzen (V), efter at han havde modtaget en delrapport fra Kammeradvokaten, som viste problemer med lovligheden af opkrævningerne. Skatteministeren afventer nu den endelige rapport om EFI-systemet, der har været forsinket igennem flere år og aldrig fungeret ordentligt, siden det blev sat i drift i 2013. KL har samtidig krævet, at Skat trods stoppet for systemet fortsat vil sørge for at opkræve danskernes gæld til det offentlige på anden vis.

■ **Sæson for årsmøder.** På lørdag holder Dansk Folkeparti årsmøde i Jyske Bank Boxen i Herning, Socialdemokraterne holder kongres i Aalborg og Det Radikale Venstre holder årsmøde på Hotel Nyborg Strand. ●

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50
DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær:
Johan Seidenfaden

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Kirsten Laursen, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Harald Wang, tlf. 4635 5343
harald@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jorgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062
henrik@kommunen.dk

Tryk:
JYPA/OTM

Oplag: Kontrolleret oplag: 3.124 ekpl.
(1.7.2010 - 30.6.2011)

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup
4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

kommunen
AGORA

DKNYT

'Dynamiske dokumenter' starter principiel embedsmandssag

Morten Nyholm (tv.) mener, at mindretallet i Randers Kommunes byråd burde have haft adgang til oplysninger på en Powerpoint-fil, der beskriver konsekvenserne af en ny skolestruktur. Men embedsværket henviser til, at det var et ufærdigt dokument og mener derfor ikke, det var omfattet af reglerne om aktindsigt.

Foto: Lars Rasborg/ Scanpix

Flertallet i Randers Kommune havde brug for et lukket rum at diskutere skolelukninger i. Embedsmændene leverede, og Statsforvaltningen har godkendt forløbet - men nu tager Social- og Indenrigsministeriet sagen op.

forhandling

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Må flertalsgruppen i et byråd få hjælp af embedsmændene i et lukket forhandlingsrum, uden at offentligheden og mindretallet kan få indsigt i det?

Det er spørgsmålet i en principiel sag fra Randers, som Social- og Indenrigsministeriet senest på fredag får overført fra Statsforvaltningen. Sagen begyndte tilbage i foråret 2014, hvor et flertal i byrådet i Randers blev enige om at sætte sig til forhandlingsbordet for at forhandle om en ny skolestruktur i kommunen.

Flertalsgruppen holdt en række møder, hvor de fik hjælp af kommunens embedsmænd til at regne på konsekvenserne af de forskellige muligheder, inden de 13. august kunne fremlægge deres samlede forslag. Undervejs i processen forsøger

mindretallet at få adgang til de samme oplysninger og beregninger fra embedsmændene, som flertallet har haft adgang til, men de får afslag med begrundelsen, at dokumenterne ikke fremstod i en delig form og derfor ikke var omfattet af sagsindsigt.

- De har reelt afskaffet udvalgsstyret og erstattet det med en parallelstruktur, hvor man holder alle de partier og lister, som man ved vil være kritiske, udenfor, siger Velfærdslistens Kasper Fuhr Christensen, som var et af de byrådsmedlemmer, der ikke var en del af flertallet.

Noget anderledes lyder udlægningen fra borgmester Claus Omann Jensen (V).

- Det er helt naturligt, at vi har et forhandlingsrum, hvilket Statsforvaltningen også tydeligt har sagt. Selvfølgelig skal der være plads til, at et flertal kan blive betjent af forvaltningen, når mindretallet har samme mulighed, og så længe et dokument ikke er i

Derfor er sagen interessant netop nu:

På mandag den 21. september kommer Bo Smith-udvalget med deres syn på og anbefalinger til, hvordan samspillet mellem embedsværket og den politiske ledelse fungerer i dag. Sagen fra Randers forventes at have indgået i udvalgets overvejelser om embedsmændenes arbejde med kommunalpolitikkerne, da den sætter spot på dilemmaet mellem både at kunne betjene en borgmester som leder og det samlede byråd som demokratisk organ.

endelig form, har man ikke sagsindsigt, siger han og påpeger, at han heller ikke ville forvente at få indsigt i, hvad mindretallet sidder og drøfter på deres interne møder.

Beregninger udefra

Statsforvaltningen kom i maj frem til samme konklusion som Claus Omann Jensen, da de lagde vægt på, at kommunens embedsmænd ved at have fremlagt deres bereg-

ninger og anbefalinger i Powerpoint havde arbejdet med såkaldt 'dynamiske dokumenter', som ikke kan siges at være endelige. Og det er den del af afgørelsen, som Social- og Indenrigsministeriet nu vil se nærmere på.

- Vi mener ikke, der er nogen god grund til at skelne mellem, om oplysningerne er lagret i det ene eller andet format. Det virker jo tosset, at hvis du skriver et Word-dokument, så er det omfattet af sagsindsigt, men hvis du skriver det i Powerpoint, så er det lige pludselig ikke, siger Kasper Fuhr Christensen.

Særlig kilden bliver sagen, fordi embedsmændene undervejs i skolerådgivningen indhenter en række beregninger fra konsulentfirmaet Ernst & Young, som de heller ikke giver sagsindsigt i, før sagen bliver fremlagt i byrådet 13. august. Men fremgangsmåden er nødvendig, mener Claus Omann Jensen.

- Det vil blive langt sværere at få det faglige vidensniveau med i forhandlingerne, hvis man ikke kan gøre det på den her måde. Så skal embedsmændene sikre dokumentation på andre måder, og det vil stille dem i en svær situation, siger han og understreger, at mindretalsgruppen også kunne få adgang til deres egne beregninger fra Ernst & Young, hvis de specifikt havde bedt om det.

Men ifølge Kasper Fuhr Christensen vil mindretallet

"Vi risikerer at få et Mickey Mouse-parlament, hvor vi stemmer om forslag, der allerede er klappet af i et lukket rum, hvor ingen ved, hvad der er foregået, fordi der ikke er adgang for hverken presse, opposition eller borgere."

Mogens Nyholm (R), Randers byråd

slet ikke anerkende den parallelstruktur, som borgmesteren har indført.

- Det er jo det rene vanvid at skulle bede om bistand fra embedsmændene for at få adgang til nogle beregninger, som et eksternt konsulentbureau allerede har leveret. Når Ernst & Young afleverer nogle tal til kommunen, så forventer vi at kunne få indsigt i dem, siger han.

Afstemte sagsforløb

Ender Social- og Indenrigsministeriet med at underkende kommunens praksis med at bruge Powerpoint for at undgå sagsindsigt, så vil det blive svært for politikerne i en lang række kommuner at føre forhandlinger, forudser Claus Omann Jensen.

"Så skal embedsmændene vel til at skrive det hele på en tavle og viske det ud bagefter. Og hvis de fortæller noget mundtligt, er det så med notatpligt, så mindretallet efterfølgende kan finde ud af, hvad der er blevet sagt? Hvor stopper det henne?"

Claus Omann Jensen (V), borgmester i Randers Kommune

- Så skal embedsmændene vel til at skrive det hele på en tavle og viske det ud bagefter. Og hvis de fortæller noget mundtligt, er det så med notatpligt, så mindretallet efterfølgende kan finde ud af, hvad der er blevet sagt? Hvor stopper det henne? spørger han.

Anerkender ministeriet derimod kommunens praksis, så vil det betyde mere lukket-hed, mener Mogens Nyholm (R), der også var en del af mindretallet.

- Vi risikerer at få et Mickey Mouse-parlament, hvor vi stemmer om forslag, der allerede er klappet af i et lukket rum, hvor ingen ved, hvad der er foregået, fordi der ikke er adgang for hverken presse, opposition eller borgere, siger han og peger på, at han tror, det vil ende i skandalesager a la Peter Brixtofte.

- Jeg taler som en politiker, der sagtens kunne tænkes at indgå i borgmesterens flertal og dermed sidde med i rummet. Alligevel mener jeg, at oppositionen og offentligheden skal kunne få indsigt på fornuftige vilkår. Vi skal ikke have parallelstrukturer, hvor vi bare sidder i byrådet og stemmer om, hvad der allerede er aftalt, understreger Mogens Nyholm.

Claus Omann Jensen mener dog slet ikke, der er tale om en parallelstruktur, men om et lukket rum for forhandlinger, hvor alle små detaljer ikke siver ud undervejs.

- Folketinget har jo lige besluttet at begrænse mulighederne for at søge indsigt i det lukkede forhandlingsrum i ministerierne. Det skulle da undre mig, hvis det pludselig skulle forholde sig anderledes hos os i kommunerne, siger borgmesteren.

Lokale kræfter skal hjælpe Støjberg

Inger Støjberg åbner nu op for, at alle indenfor den kommunale sektor skal komme med bud på, hvordan integrationsarbejdet skal foregå fremadrettet.

o frivillighed

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Midt i annoncerdiskussioner, opstramninger og flygtningetal har regeringen også tid til at forholde sig til det arbejde, som kommunerne skal udføre, når de modtager flygtninge, der har fået asyl.

Når regeringen og KL i løbet af efteråret skal revurdere arbejdsstrukturen i kommunernes integrationsarbejde, så vil udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg (V) nemlig lytte til alle forslag, der kommer.

”Det er vigtigt, at vi får inddraget så mange som muligt i det her. Der er selv sagt mange gode ideer ude omkring. Lige præcis de, som er her i dag, er dem, som har hænderne i dejen hver eneste dag,” siger ministeren og henviser til de kommunale kræfter, der i mandags var samlet i Kolding til KL’s årlige Integrationsstræf, hvor hun selv talte om regeringens visioner på integrationsområdet.

Kommunerne har gennem længere tid været utilfredse med reglerne på integrationsområdet, da de både skal udarbejde en integrationsplan og en integrationskontrakt for de flygtninge og indvandrere, de modtager. De mener, at det skaber unødigt meget bureaukrati, og Inger Støjberg lovede i

august, at hun vil se på den regelforenkling, som KL ønsker.

Intet konkret

I forlængelse af sit oplæg åbnede Inger Støjberg op for spørgsmål fra salen, og der røg mange hænder i vejret. Med det in mente samt KL’s udmelding om, at mange kommuner beklager sig over den nuværende arbejdsgang, virker der til at være rigeligt med forslag at lytte til.

Men hvordan indsamlingen af bud på ændringer skal foregå, ved Venstreministeren endnu ikke. Og der er heller ikke sat en dato for de officielle forhandlinger på dette område.

”Lige nu er der en række opstramninger, der bliver forhandlet, men det kommer inden alt for lang tid. Det er en lidt større proces, når det drejer sig om et integrationsprogram, for det er noget, som også er vidt forankret i kommunerne,” siger hun.

Samarbejde med frivillige

Før Inger Støjberg gik på scenen, holdt Mads Espersen, senioranalytiker hos Mandag Morgen og næstformand i Frivilligrådet, et oplæg. En af hans hovedpointer var, at kommunerne skal være bedre til at samarbejde med de frivillige kræfter og facilitere.

Og det er Støjberg enig med ham i.

”Det er noget af det, der kan komme til at indgå i de videre forhandlinger, for vi skal have kigget mere bredt på integrationen. Det frivillige Danmark skal også være en del af det her.” o

”Lige nu er der en række opstramninger, der bliver forhandlet, men det kommer inden alt for lang tid. Det er en lidt større proces, når det drejer sig om et integrationsprogram, for det er noget, som også er vidt forankret i kommunerne.”

Inger Støjberg (V), integrationsminister

Integrationen skal løses i fællesskab

Flere end 500 mennesker var samlet i Kolding, da KL den 7. september afholdt sit årlige Integrationsstræf. Kommunernes medarbejdere og frivillige organisationer mødtes for at blive klogere på det hårde integrationsarbejde, som de alle står med.

o integration

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Det er som at være til en gensynsfest, hvor man ikke selv kender nogen. Ved morgenmadsbuffeten prikker folk hinanden på skulderen og får svaret ”Nej, er du også her?”. ”Hvad laver du så nu?”, bliver der spurgt i køen til osten. Nogle er rykket til frivillige organisationer, mens andre arbejder med den kommunale integrationsindsats på 8. år.

De mødes, fordi det er tid til Kommunernes Landsfor-

enings (KL) årlige Integrationsstræf i Kolding. De har det hårde arbejde med at sikre en bedre integration til fælles, og i dag mødes de for at dele erfaringer, høre historier om vellykkede projekter og få gode råd af eksperter. De 540 deltagere er samlet på Comwell Kolding. 540 er ny rekord. 540 mennesker har valgt at bruge denne mandag på at arbejde for en bedre integration og modtagelse af især syriske flygtninge.

Midt i fjerde oplæg lister et velkendt ansigt ind i den enorme konferencsal og

“Udfordringen er stor, og den vil være større næste år, men sammen kan vi løfte opgaven,” slutter han og bliver belønnet med bifald.

Preben Andersen, KL

sætter sig for enden af det midterste langbord helt oppe ved scenen. Udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg har afsat et kvarter i sin travle kalender til at tale om regeringens visioner på integrationsområdet.

Selvom hælene er høje, går hun op på scenen uden at vakle. Inger Støjberg har et klart budskab med, og sætningen ”jeg kan lige så godt sige det, som det er,” bliver gentaget. Det er en frustreret sal, hun taler til, og de virker som en enhed på tværs af politiske tilhørsforhold, da Inger Støjberg åbner op for

spørgsmål. Det høster klap-salver i hele salen, da en medarbejder fra Roskilde spørger ind til sprogundervisningen, og det samme gør sig gældende ved det næste spørgsmål. Fakler og høtyve er ikke hevet frem, men deltagerne – de, som står med hænderne nede i det hver dag – kræver svar og løsninger på konkrete problemer.

Netværk og flyers

Integrationsstræffet er mere end blot oplæg fra politikere og projektmagere. Det er en anledning til at netværke. Organisationerne er interesseret i støtte fra kommunerne, og kommunerne vil samarbejde med de rigtige folk.

I foyeren og spisesalen står stande, hvor forskellige organisationer bruger anledningen til at gøre reklame for sig selv og fortælle, hvad de gør og for hvem. Der er brochurer og løbesedler nok til flere tykke bøger, og skåle står fyldt med bolsjer, slik og chokolade. Under morgenbuffeten, i pausen mellem oplæggene og efter frokosten er alle

stande velbesøgte, og segmentet kunne ikke være mere relevant. Det er et mekka for kommunale integrationsildsjæle, så det er med at få budskabet tydeligt frem.

Løftes i fællesskab

Ideen om KL som en samlet flok bliver styrket, da næstformanden for foreningens arbejdsmarkeds- og erhvervsudvalg, Preben Andersen, går på scenen efter ministeren. Han er medlem af Dansk Folkeparti, men det er KL's ambitioner og frustrationer, han repræsenterer i dag. Han er utilfreds med de følger, som de lavere ydelser har – den lovændring, regeringen og hans eget parti stemte igenem. Men partifarve har ikke samme betydning i kommunerne. I dag er de samlet i flok om en styrket integrationsindsats.

”Udfordringen er stor, og den vil være større næste år, men sammen kan vi løfte opgaven,” slutter han og bliver belønnet med bifald. ●

Mens flygtningesituationen ændrede sig markant fra dag til dag, holdt KL forleden Integrationsstræffet i Kolding. Her blev Inger Støjberg gået på klingen af de kommunale integrationsmedarbejdere, der ville have konkrete svar.

Foto: Polfoto

Thorning står godt rustet til FN-job. Men evner hun at overbevise regeringslederne om UNHCR's sag?

strategi

Af Jarl Cordua

Vært på Radio24syv

Det har længe ligget i luften, at Helle Thorning-Schmidt var på vej til et eller andet topjob i international politik. Allerede samme tid sidste efterår var man hos Socialdemokraterne klar til at lade Mette Frederiksen overtage den ledige stol, hvis nu Thorning blev EU's næste præsident. Det job løb polske Donald Tusk dog med, men Thorning var med i opløbet til det allersidste.

Siden tabte rød blok valget, hvorefter regeringen faldt og Thorning gik af som S-partiformand. Herefter stod det klart, at fremtiden for den tidligere statsminister ligger udenfor dansk indenrigspolitik.

Lang tradition for danskere

Efterhånden er der skabt en lang tradition for, at danske toppolitikere får job i internationale organisationer. En af de første var venstremanden, tidligere finansminister Thorkil Kristensen, også kaldet ”Thorkil Livrem”, som blev Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling OECD's første generalsekretær i 1960.

Siden blev tidligere statsminister Poul Hartling (V) FN's flygtningehøjkommissær i 1978, tidligere forsvarsminister Hans Hækkerup (S) i 2000 chef for FN's civile administration i Kosovo, Anders Fogh Rasmussen (V) i 2009 NATO's generalsekretær, Christian Friis Bach (R) 2014 FN-undergeneralsekretær og Executiv sekretær for FN's Økonomiske Kommission for Europa og sidst Mogens Lykketoft, MF (S), i 2015 formand for FN's generalforsamling.

Skandinav - ja tak

Jobbet som FN's næste flygtningehøjkommissær er opslået ledigt frem til 14. september. Det er et job, som især europæiske lande og Japan er interesserede i at besætte (USA besætter altid stedfortræderposten), for der skulle engagementet i flygtningesagen være størst. Japan har for nylig haft posten, og ”rygter” i diplomatiet vil vide, at man gerne ser en europæer eller en skandinav på posten denne gang.

Kompetente kvindelige kandidater er man desuden altid på udkig efter i FN-systemet, forlyder det, så det trækker også op i vurderingen af Thorning. Omvendt kunne nogle indvende mod Danmarks kandidat, at der lige pt. er en del andre danskere på FN-topposter såsom Christian Friis Bach, Mogens Lykketoft og øvrige embedsmænd.

Eneste seriøse kandidat

Indtil videre er Helle Thorning-Schmidt dog den eneste seriøse kandidat i feltet, og den danske regering tror på, at hun har en ganske god chance for at få jobbet, der skal besættes 1. januar 2016.

Det er FN's generalsekretær, sydkoreaneren Ban Ki-moon, der styrer processen, og han ”konsulterer” de lande, som mener at skulle have et ord at sige i sagen. Her er FN's årlige generalforsamling, der går i gang 15. september, hvor alverdens regeringschefer mødes, en passende anledning til at få talt sagen igennem i korridorerne og få truffet en beslutning.

Den danske regering forsøger at påvirke processen både via Statsministeriets kanaler og Udenrigsministeriets kontakter. Statsmi-

”Kompetente kvindelige kandidater er man desuden altid på udkig efter i FN-systemet, forlyder det, så det trækker også op i vurderingen af Thorning.”

nisteren har allerede mødtes med Tysklands kansler Angela Merkel i Berlin, som efter alt at dømme har givet sin opbakning. På det politiske niveau vil Lars Løkke Rasmussen fortsætte sin offensiv til fordel for sin tidligere politiske rival og landsmand, hver gang han er i kontakt med en regeringschef. Det samme vil udenrigsministeren og det diplomatiske korps via deres internationale kontakter. Samtidig vil Thorning selv i et tredje spor reaktivere sit kontaktnet hos de mange regeringschefer med flere, som hun i det seneste år har været i forbindelse med og hvis telefonnumre hun sikkert stadig ligger inde med.

Skabe opmærksomhed

I regeringen vurderer man ikke, at Danmarks stramning af asylreglerne med videre også under Thorning-regeringerne trækker ned i andre landes bedømmelse af Thorning som kandidat eller ødelægger mulighederne for, at hun kan få jobbet. Det er ellers en kritik, som har været fremme fra især den danske venstrefløj. Tværtimod har man i den danske regering en fornemmelse af, at Thorning har ganske gode chancer.

Thornings opgave bliver især at skabe politisk opmærksomhed om flygtninges situation og skabe grobund for, at der findes politiske løsninger på problemerne. Det kunne for eksempel være at få donorlande til at spytte noget mere økonomisk i kassen til nødhjælp med videre til de nødlidende.

Under pres

For tiden er FN's flygtningekonvention, som er UNHCR's mandat, ligeledes under pres, og her ville det være naturligt, at en ny generalsekretær forsvarer konventionen, der siger, at landene forpligter sig til ikke at sende mennesker, der er på flugt og som opfylder konventionens betingelser, tilbage til hjemlandet. Danmark var i øvrigt blandt de første 12 lande, der underskrev konventionen i 1951.

Der er bred enighed om, at Thorning som politiker var stærk, når hun var ude internationalt for at repræsentere Danmark, hvor hun blandt andet med sin elegante stil fik stor og positiv opmærksomhed.

Som politisk forhandler, strateg eller tænker falder det omvendt ikke helt på samme måde i øjnene, at hun dér skulle have særlige styrkepositioner.

Umiddelbart ligner Thorning en meget stærk kandidat, som helt klart vil kunne skabe opmærksomhed om UNHCR's sag. Spørgsmålet er dog, hvor god hun er til at overbevise regeringslederne på et tidspunkt, hvor mange lande er tøvende eller totalt afvisende overfor at tage imod flygtninge. ●

Foreningen Danmark på Vippen kunne forleden præsentere en hvidbog, der blandt andet skal puste nyt liv i udkantsdebatten, men kun en god håndfuld af de 16 tilmeldte folketingsmedlemmer dukkede op. Foto: Polfoto

Udkanten til kamp med faglighed og klare ønsker

Med udgivelsen af en hvidbog, der dokumenterer potentialet ved at investere og lovgive sig mod et samfund i bedre balance, skaber Danmark På Vippen nyt fundament for udkantsdebatten.

◉ skævvridning

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

En milepæl for os og et stærkt fundament for det videre arbejde for udkanten. Med de ord beskrev Jakob Fastrup, formand for Danmark På Vippen, den såkaldte hvidbog, som blev præsenteret på Christiansborg tirsdag den 8. september. De godt to hundrede sider dokumenterer nemlig, at forestillingen om, at vi skal leve af viden, og at udviklingen i storbyerne skaber tilstrækkelig vækst i resten af landet, ikke holder stik. Samtidig påviser udgivelsen, som foreningen har arbejdet på, siden den blev dannet i oktober 2014, at fraflytningen fra landdistrikter-

ne ikke er en naturlov, men i høj grad en konsekvens af politiske beslutninger eller mangel på samme.

- Vi ønsker, at de problemstillinger, som langt de fleste kommuner kæmper med, kommer frem i lyset og kan få et fagligt grundlag til den politiske diskussion, lød det fra bestyrelsesmedlem Kim Ruberg ved præsentationen.

Lokale konsekvenser

Hovedkonklusionen er, at vi fortsat primært lever af industri, landbrug og søfart, og at de erhverv er placeret langt fra byerne. Derfor er der behov for at give landområderne bedre betingelser for at udvikle sig og tiltrække både borgere og virksomheder, hvis de primære erhverv skal

have mulighed for at skabe vækst. En vækst, som også vil være til gavn for resten af landet, som forskerne bag udgivelsen konkluderer.

Helt konkret indeholder hvidbogen 16 anbefalinger til landspolitikerne. Mens enkelte punkter er mere diffuse, som eksempelvis at skabe en fortælling om hele Danmark eller at tænke på nærhedsprincippet i beslutningsprocesserne, er der også klare opfordringer til konkrete løsninger. Der ønskes revision af planloven og udligningsordningen, udflytning af både uddannelsesinstitutioner og statslige arbejdspladser, ligesom der opfordres til at tænke mere på de lokale konsekvenser af politiske beslutninger fremfor bare at fokusere på udgiftsbesparelser.

Frygt for liberal planlov

Netop de gennemgribende lempelser af planloven, som Marianne Levinsen, der er forskningschef ved Center for Fremtidsforskning, lægger op til i sit afsnit i bogen, får dog flere borgmestre til at rynke på næsen. Sønderborgs borgmester Erik Lauritzen, der

"Nu skal der handling til. Nogen må tage bladet fra munden, for nu har vi evidens for det, vi allerede har sagt gennem flere år: Der er en skævvridning i Danmark. Den kan vendes, men det kræver stor politisk vilje."

Karsten Gram, næstformand i Landdistrikternes Fællesråd

sidder med i bestyrelsen for Danmark På Vippen, mener, forslagene er for vidtrækkende. Han bakkes op af et andet bestyrelsesmedlem, Slagelse borgmester Stén Knuth.

- Vi skal passe på. Jeg har børn, der skal overtage verden efter mig, så jeg synes, vi skal gå stille og roligt til værks, men der er behov for, at der bliver skruet på, hvad vi må og ikke må, siger han.

Også John Wagner, der er direktør i Samvirkende Køb-

mænd, advarer mod at lempe planloven uden at tænke på, hvilke konsekvenser det vil have for reguleringen af detailhandlen, der mange steder er ganske grundlæggende for de små lokalsamfund.

- I dag understøtter den det erhvervsliv, der er, og en liberalisering vil betyde, at butikker flytter ud af bymidten og store hypercentre overtager mere og mere. Derfor bør det i enhver tale om planloven præciseres, så det er klart, hvad man vil stille i stedet, siger han.

Ros fra Christiansborg

Alle politiske partier har været enige om at sikre bedre balance i Danmark de sidste 50 år, slår hvidbogen fast. Sådan er det stadig, men udfordringen er at gøre landspolitikerne opmærksomme på, hvor store problemerne er. Ved høringen dukkede kun en god håndfuld af de 16 tilmeldte folketingsmedlemmer op. Og arbejdet er ikke slut med udgivelsen.

- Nu skal der handling til. Nogen må tage bladet fra munden, for nu har vi evidens for det, vi allerede har sagt gennem flere år: Der er

en skævvridning i Danmark. Den kan vendes, men det kræver stor politisk vilje, siger Karsten Gram, næstformand i Landdistrikternes Fællesråd.

Tidligere transportminister Magnus Heunicke var en af de fremmødte, og han var positivt overrasket over indholdet i hvidbogen.

- Jeg synes, de fortjener stor ros for den meget saglige og analytiske tilgang, som der er meget brug for. Vi har haft for lidt fokus på den her problemstilling i de sidste år, og det er en fælles opgave, der ikke bør være defineret af partipolitik. Vi har allesammen interesse i, at vores samfund hænger sammen, siger Magnus Heunicke.

Opfordringen til ham og de øvrige folketingspolitikere var klar fra Danmark På Vippen.

- Vi mangler en overordnet politik for, hvad vi vil med Danmark. Politikerne har i mange år sagt, de vil - nu er det på tide at vise, de tør, siger Kim Ruberg. ◉

Danmark, et stammesamfund

Jeg går gennem Københavns gågader. Alting er, som det plejer. Pludselig lyder det: Er det ikke Preisler? Spørgsmålet er retorisk - det er klart. Og det er Uwe Max Jensen, der stiller det. Uwe er en nordjysk provokunstner. Han rækker hånden frem, men det er for sent. Jeg har allerede fanget ham i et knus. Nå, OK, sådan! mumler han ukomfortabelt. Storby- versus landkultur? Anyway, Uwe er i hovedstaden med kone og børn. Tykt overskæg, forvirret frisure, T-shirt under jakken, der står åben. I det indre København kravler Uwe og familien ad stejle trapper til tops i Vor Frelzers Kirke, aser sig opad sneglegangen i Rundetårn og maser sig gennem billetmøllen i Tivoli. Og mellem turen til tårne og forlystelsesparker besøger Uwe Statens Kunstfond og lægger en lort i foyeren.

På en måde er Uwe en helt: Min helt. Der er måske ikke meget, vi er enige om, Uwe og jeg. Tror jeg. Jeg ved det faktisk ikke. Det er også lige meget. For i mine øjne er Uwe et radikaleret menneske. I ordets bedste forstand. I mine øjne bryder Uwe fri af trangen til at underordne sig tidsånden. Han underlægger sig ikke dovent de holdninger, andre mener han skal indtage. Han flyder ikke med meningsstrømmen udover den kollektive kant. Radikalisme er Uwes humanisme, tænker jeg. Og det, der adskiller os fra dyrene og gør os til mennesker, 'humane', er vel, at vi kan vælge at stå alene og gå uden flokken.

Jeg mødte den store tyske forfatter Martin Walser på Den Sorte Diamant i København, og dér, fra scenen, lød hans utvetydige og bryske budskab: Tidsånden er et ensretningsredskab! I små nationer som den danske ligger tidsånden tungt, tykt over landet, sagde Walser. Hos en antikvarisk boghandler på Nørrebro faldt jeg for mange år over den tidligere britiske ambassadør i Danmark, amatørantropolog og forfatter Sir James Mellons *Og Gamle Danmark*. Rødt omslag, hvidt kors. Heri skriver han, at vi danskere i vores struktur ligner afrikanske stammer som de ghanesiske aschantier langt mere, end vi ligner tyskere, englændere, franskmænd og amerikanere. For i en nation - modsat en stamme - kan man rumme alt det, der ikke direkte truer nationens eksistens, mens man i stammesamfund som aschantiernes - og det danske - føler sig truet af det, der bryder normen. Vi har i Danmark aldrig arbejdet os frem til en syntese af forskelligartede elementer, skriver Mellon.

Jeg skubber bogen ind i reolen ved siden af den amerikanske forfatter Joseph Hellers *Catch-22*. Heller bekræfter Mellons ord, når han satirisk udtrykker sig gennem karakteren Major Danby med denne replik: Hvad hvis alle følte på en bestemt måde, så ville jeg da være et forbandet fjols, hvis jeg ikke også følte sådan, ville jeg ikke?

Dreyfus versus Frankrig

Den franske forfatter Émile Zola står på samme hylde. Hans kampagne for retfærdighed for Dreyfus udsprang af, at anti-Dreyfus-folkene ikke baserede deres sag på, om Dreyfus faktisk var skyldig. De proklamerede, at det at tage sagen op ville skade staten. Og hvorfor skulle man dog gøre det for en jødes skyld? Den tribale solidaritet trådte i forgrunden, og opgøret blev om sandheden versus den offentlige orden. I dette opgør bliver selv den modigste til en kujon af frygt for at blive stemplet som landsforræder, hvis han stiller sig op og taler for retfærdigheden og mod tidsånden. Ned med jøderne! Død over jøderne! råbte franskmændene.

Når Uwe adresserer kunstfonden med sin afføring, så er det, fordi kunstfonden er en institution, der har magt over historierne. Men de, der uddeler og modtager fondens legater, tilhører et slæng, der skider på alle andre. De har skidt på mig i 15-20 år, siger Uwe. Så nu vil han skide på dem. Derfor presser han sit værk ud på stengulvet indenfor de tunge, messingklædte døre på kunstfondens adresse på den brede boulevard i centrum af hovedstaden.

"I en nation – modsat en stamme – kan man rumme alt det, der ikke direkte truer nationens eksistens, mens man i stammesamfund som aschantiernes – og det danske – føler sig truet af det, der bryder normen."

Vores kultur- og medieplatforme lægger taleid til fortællingerne. Og vi lever allesammen gennem og i de fortællinger: De Store Historier om nationen, familien, religionen, og så videre. Og lige midt i Uwes lort er plantet nogle spørgsmål af stor vigtighed: Hvem skal bestemme over fortællingerne? Hvem har og skal have magten til at fortælle de historier, hvormed og hvori vi alle lever, og diktere, hvordan de må fortælles? I et stammesamfund forsøger de, der sidder på definitions-magten, at bringe diskussionen til tavshed: Vi fortæller dig historien, og hvad den skal betyde. Vi fortæller dig, hvordan den skal fortælles, og vi forbyder dig at fortælle den på nogen anden måde. Og hvis du ikke bryder dig om den måde, hvorpå historien fortælles, så er du en fjende af nationen, en forræder mod fællesskabet, selvforståelsen, troen, tonen eller tronen.

Men svaret på spørgsmålene kan kun lyde sådan her: Alle og enhver! Alle og enhver skal have den magt. Alle og enhver bør have frihed

til at gå løs på De Store Historier. Diskutere dem. Forholde sig satirisk til dem. Kræve, at de ændrer sig med tidernes skiften. Tale højtideligt eller nedgørende og kærligt eller hadefuldt om dem. Det er vores ret som medlemmer af et åbent samfund. Det er det åbne samfunds særkende, skriver den britiske forfatter Salman Rushdie i sin selvbiografi *Joseph Anton*. Faktisk kan man sige, at vores evne til at genfortælle og genskabe De Store Historier er det bedste bevis på, at vores samfund virkelig er frit. For i et frit samfund hører diskussionen aldrig op. Diskussion er frihed, og det er selve diskussionen, der har betydning. Og tænk engang, hvis vores bønner om sammenhold gennem ensartethed blev hørt. Så ville nationen falde sammen. Hvor der er liv, er der inkonsistens, strid, konflikt og uenighed. Mennesket er ikke interesseret i at leve i et Legoland. Og selv hvis det var, så ville det ikke give mening at stræbe efter. For i livet gør vi fremskridt gennem konflikt. Og på det mentale plan gennem argumentation. Der må være konfronta-

Af Hassan Preisler

Uddannet skuespiller i 1999 og debuterede i 2013 som forfatter med den prisbelønnede roman *Brun Mands Byrde* (Lindhardt og Ringhof).

tion og opposition, så der kan opstå gnister til at antænde os. Ja, det er sandt, at det hører til sjældenhederne, at man omvender sin modstander i en diskussion. Men det er lige så sjældent, at man efter en godt afviklet debat står det samme sted, som man stod, da man påbegyndte den. Og den, der forventer retfærdighed uden kamp, forventer havet uden storm. Kun en åben konflikt mellem ideer og principper kan føre til klarhed, skriver den amerikanske debattør Christopher Hitchens i *Letters to a Young Contrarian*. Konflikt kan være smertefuld, men det smerteløse findes alligevel ikke. Og stræben efter en smertefri tilstand fører til den mest smertefulde af dem alle: Hovedløsheden. For hvad gør man, når man opdager, at ens egen flok handler forkert? Hvornår rejser man sig og siger: Hvis I vil gøre sådan, så må I forbi mig først! Opgøret med hovedløsheden er uforudsigeligt.

Min morfar Mogens

Charles Dickens-karakteren Nicholas Nickleby ser overgrebet på Smythe, men ved ikke, at han vil tage ham i forsvar, før han rent faktisk gør det. Forfatteren Noam Chomsky hører om Hiroshima og ved ikke, at han vil ende som krigskritiker, før han bliver det. Min morfar Mogens så jøder blive ført væk, men anede ikke, at han ville blive den, der transporterede dem i sidevognen til sin Nimbus, før han en nat kørte afsted mod fiskekutteren i Rungsted Havn.

Når jeg ser på Uwe, ser jeg, at det at være i opposition ikke er noget, man gør; det er noget, man er. Man går ind i sig selv og finder ud af, om man kan svare, det er en nødvendighed, på spørgsmålet: Hvorfor gør jeg det? Ellers lader man være. Og man lærer sig at byde ensomheden og de søvnløse nætter velkommen og ikke frygte så meget. For man kommer til at leve på kant med stammen, hvis man går nedad den vej. Og der er ikke trængsel dér ude på kanten. Folkemasser accepterer at se deres helte blive brændt på bålet, så helte - og i øvrigt også bøger - skal reddes, ikke af folkemasserne, men fra folkemasserne.

Den engelske forfatter Bertrand Russells bedstemor gav ham en bibel, hvori hun havde anbragt sine egne noter, blandt andet et 11. bud, der lød: Du bør ikke følge en gruppe, der er ved at begå en uretfærdighed. Hendes budskab til Russell lød: Ét menneske med den rigtige holdning vejer tungere end en majoritet. Hvis bare ét menneske lægger en lort på mar-morgulvet, så er det nok!

Ny indenrigsordfører: **Pernille Rosenkrantz-Theil**

S skal være hele Danmarks parti

Det er en god socialdemokratisk dyd at tage sig af de sociale problemer der, hvor de er størst, mener partiets nye indenrigsordfører Pernille Rosenkrantz-Theil. Hun vil derfor have fokus på den del af landet, der er blevet "kørt over" af de senere års centralisering.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det må aldrig være barndomshjemets postnummer eller vores families uddannelsesbaggrund, der skal få lov at bestemme, hvordan livet kommer til at se ud, sagde Socialdemokraternes nye formand Mette Frederiksen, da hun i juni overtog roret i det gamle arbejderparti.

Og det er sætninger som den og ønsket om at være 'hele Danmarks parti', som partiets nyudnævnte indenrigsordfører Pernille Rosenkrantz-Theil lægger vægt på fremadrettet.

- Selvom de ved Gud også kæmper med deres problemer i København, så står det altså bare klart, at fordelingen både uddannelsesmæssigt og økonomisk mellem by og land er blevet skævvredet, så det nu er landområderne, der står forrest i problemkøen, siger hun og forklarer, at der, hvor hun slår sine folder, på den vestlige del af Møn kun halvanden time fra Rådhuspladsen, er de ramt af nøjagtig de samme problemstillinger som i det nordligste Nordjylland.

Men fra Pernille Rosenkrantz-Theils synsvinkel handler modgiften om langt mere end udflytning af statslige arbejdspladser, som diskussionen ellers går på for tiden. Det handler om at skabe et bæredygtigt grundlag for folk i yderområderne, og der er beskæftigelsesreformens mulighed for at få 80 procent af dagpengesatsen, mens man uddanner sig fra ufaglært til faglært, helt essentielt.

- Hvis man sidder og ikke har fået trukket på uddannelseskontoen som ung og er ufaglært, og den virksomhed, man har arbejdet i, ikke eksisterer længere, så skal vi kunne tilbyde voksne mennesker, som ofte er satte på en anderledes måde end de unge, at de kan få lært et fag, siger ordføreren, som ikke er sen til at pege på et fornuftigt fag.

"Alle de forskellige interessekonflikter, vi har i samfundet, er repræsenteret i vores parti."

Den tidligere Enhedsliste-profil Pernille Rosenkrantz-Theil skal som ny social- og indenrigsordfører være Socialdemokraternes stemme udadtil på kommunalområdet, idet partiet har valgt at nedlægge kommunalordførerposten.

Foto: Niels Hougaard / Polfoto

BLÅ BOG

Pernille Rosenkrantz-Theil:

- **Har siddet** i Folketinget 2001-2007 for Enhedslisten og fra 2011 og frem for Socialdemokraterne. I mellemtiden har hun arbejdet som konsulent i 3F og FOA.
- **Var klima-** og energiordfører 2011-14 og social- og handicapordfører 2014-15.
- **Bosat** i Askeby på Vestmøn i Vordingborg Kommune og afholder hvert år et folkemøde på Møn i august.
- **Fik med** 12.071 personlige stemmer ved folketingsvalget tredjeflest personlige S-stemmer på Sjælland – kun overgået af Astrid Krag og Magnus Heunicke.

”Fordelingen både uddannelsesmæssigt og økonomisk mellem by og land er blevet skævvredet, så det nu er landområderne, der står forrest i problemkøen.”

- Vi burde sprøjte jord- og betonarbejdere ud fra uddannelsesinstitutionerne i de her år, for vi ved jo, vi kommer til at mangle dem ved de offentlige byggerier.

Mere copy-paste

I den seneste valgperiode var Pernille Rosenkrantz-Theil formand for Folketingets Beskæftigelsesudvalg og ikke mindst socialordfører, hvilket hun fortsætter med. Det er kommunale kerneområder, den nye indenrigsordfører har arbejdet med, og hun har heller ikke holdt sig tilbage med at kritisere kommunernes indsats, når hun fandt behov for det.

- Det er rigtig ofte sådan, når man sidder her på Chri-

istiansborg, at vi kan se, kommunerne er enormt gode til at finde fornuftige og kreative løsninger på de problemer, der er rundtom i landet. Så indimellem undrer det mig bare, at man ikke laver mere copy-paste, end man gør, siger Pernille Rosenkrantz-Theil og peger på kontanthjælpsreformen som et godt eksempel på, hvor forskelligt kommunerne opfatter lovgivning. Nogle steder erklærede de 15 procent uddannelsesegnede - andre steder erklærede de 85 procent egnede.

- I de fleste reformer er der både noget, der kan virke hårdt for borgerne, og noget, som gør deres liv enormt meget nemmere. Og der kan det være ret frustrerende at se herindefra, at nogle kommuner kun får lavet den halvdel af reformen, hvor folk kommer i klemme, og ikke samtidig sørger for at hjælpe dem videre i et ressourceforløb, siger hun.

Intern balance

Med ønsket om at være hele Danmarks parti, der kan repræsentere alle samfundslag, har Socialdemokraterne også altid været genstand

for interne stridigheder - især geografisk. Udflytningen af statslige arbejdspladser har længe stået på ønskelisten hos S-borgmestrene uden for Storkøbenhavn. Og nu hvor det kommer til at ske under V-regeringen, har det vakt stor protest fra de mange S-borgmestre i hovedstadsområdet.

- Alle de forskellige interessekonflikter, vi har i samfundet, er repræsenteret i vores parti. Så når vi sidder til gruppemøder herinde på Christiansborg, er det da åbenlyst, at der er nogle, der kommer fra byen, mens andre af os har det meget tæt inde på livet, når der for eksempel ikke altid er netforbindelse, siger Pernille Rosenkrantz-Theil, der ser det som charmen ved det gamle arbejderparti. Og selv kalder hun det svært at være uenig med hele ideen om udflytning af djøf-arbejdspladser.

- Selvfølgelig skal vi se på, hvordan fordelingen af de arbejdspladser, vi har magt over som statsapparat, sker i landet. Det er åbenlyst, siger hun.

Men der skal også være plads til vækstplaner for hovedstaden. De sjællandske

håndværkerbiler kører jo mod København om morgenen og den modsatte vej om eftermiddagen, som indenrigsordføreren bemærker. Mette Frederiksen lagde i sin tiltrædelsestale vægt på, at det internt i den socialdemokratiske partiorganisation skal diskuteres, hvordan det politiske arbejde tilrettelægges fremover. Der skal lyttes mere til rødderne rundtom i landet, og det første møde mellem lokalvalgte udvalgsformænd og partiledelsen har allerede været afholdt. Pernille Rosenkrantz-Theil føler, hun allerede har en bred kontaktflade blandt borgmestre og byrådder. Og hun har også nogle klare politiske forslag til socialpolitikken.

- Allerhøjest på min ønskeseddel står, at vi får lagt en bombe under puljestyringen på socialområdet. Vi får startet en masse gode projekter op, hvor folk lægger enormt mange kræfter i det, men så lukker vi dem ned igen to år efter. Det skal der laves grundlæggende om på, fastslår hun.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Rune Lund** (EL)

VI SKAL BRUGE VELFÆRDS-FLERTALLET

Der er et velfærdsflertal, som går ind for, at der skal være minimum 0,6 procents vækst i den offentlige sektor. I hvert fald hvis man skal tro på de udmeldinger, som Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti kom med under valgkampen.

Der er så efterfølgende i forbindelse med kommuneaftalen for 2016 lavet en aftale mellem KL og V-regeringen, som reelt vil komme til at betyde minusvækst i kommunerne. Dette har kun kunnet lade sig gøre, fordi S og DF bevidst undlader at benytte sig af velfærdsflertallet i Folketinget. Det er i virkeligheden en helt absurd situation. For vi har jo faktisk en regering, som fører en økonomisk politik overfor kommunerne, som der ikke er flertal for på Christiansborg. Og den eneste grund til, at dette kan lade sig gøre, er, at S og DF har lovet, at de vil stemme for en hvilken som helst kommuneaftale - bare der er indgået en aftale mellem regeringen og KL. Med andre ord har S og DF udstedt en politisk blankocheck. Det var i øvrigt ikke nogen køn politisk og kommunikativ øvelse, Socialdemokraterne for eksempel var ude i: ”Altså, vi er jo ikke enige i indholdet - men vi stemmer for alligevel”... hvabehar! Samtidig sikrede S, at der nu desværre slet ikke er noget pres på DF for, at de skal leve op til deres valgløfte om 0,8 procents vækst i kommunerne.

Helt overordnet er det i øvrigt også en parlamentarisk absurditet at udstede sådanne politiske blankochecks, for hvis man kan lave en sådan aftale vedrørende kommuneaftalerne, hvorfor så ikke på andre områder: forsvarsforlig, uddannelse, skat - og så videre. Kunne man forestille sig, at Folketinget på disse områder bare lod den til enhver tid siddende regering bestemme politikken? Forhåbentlig ikke!

Denne kommunalpolitiske blankocheck forudsætter dog, at der rent faktisk bliver indgået en aftale. Et centralt spørgsmål er her, hvorfor KL dog har villet indgå en aftale, når man kunne have fået en anden og bedre aftale ved at nægte at indgå en aftale på Lars Løkke og Claus Hjorts præmisser. Hvis KL havde nægtet at indgå en aftale, så ville det lige pludselig have været folketingsflertallet, der kunne have fastlagt rammerne omkring aftalen. Og så ville det have været nemmere at presse S og DF til at overholde deres netop afgivne valgløfter.

Med denne politiske praksis om, at det i fremtiden udelukkende er regeringen, der laver en aftale med KL, så bliver Folketinget nødt til at komme tidligere ind i processen. Jeg vil derfor på vegne af Enhedslisten i den kommende folketingssamling fremlægge forslag om, at regeringen skal indhente mandat fra Folketinget forud for indgåelse af en aftale med KL. Denne måde at inddrage Folketinget på kender vi ikke mindst fra Folketingets Europaudvalg, hvor regeringen henter mandat i Europaudvalget forud for møder i Ministerrådet i EU. Når regeringen nu repræsenterer Folketinget overfor kommunerne på nogenlunde samme måde, som regeringen repræsenterer Folketinget i EU, vil det kun være naturligt, at regeringen forhandler på baggrund af et mandat givet af Folketinget.

Det vil kunne aktivere velfærdsflertallet efter valget. Men lige så vigtigt: Det vil også sikre, at der er politisk overensstemmelse mellem flertallet i Folketinget og den aftale, der indgås med KL.

GHETTOER DELER DANSKERNE

Morgendagens meningsdannere

Af Freja Fokdal
Radikal Ungdom

I sommeren 1996 blev jeg født på Gentofte Hospital. Jeg er vokset op i en stor villa tæt ved vandet i Gentofte. Min mor har gået på CBS og er i dag medejer af et af de største revisionsfirmaer. Min far har læst MBA og blandt andet været IT-chef. I mit barndomshjem læste vi Politiken, Berlingske og Børsen. Vi havde au pair-pige i mine ti første leveår. Ved aftensmaden diskuterede mine forældre udviklingen i erhvervslivet eller situationen på den politiske scene. Et år og tre dage forinden blev en lille pige ved navn Sofie født på Herlev Hospital. Hun voksede op i en lejlighed i Ballerup, og senere flyttede de til et rækkehus, hvor de boede sammen med Sofies fætter og moster. Begge hendes forældre er uddannede pædagoger. I dag arbejder hendes mor som pædagog og hendes far som gårdmand. Hver weekend købte hendes far Ekstra Bladet, og når hun ikke blev passet af sine forældre, blev hun passet af andre familiemedlemmer. Ved aftensmaden snakkede de meget om sport.

At Sofie og jeg nogensinde skulle krydse vores veje, virker umiddelbart næsten usandsynligt. Hun voksede op med ”typer som hende”, og jeg voksede op med ”typer som mig”. Da jeg var færdig med folkeskolen, søgte jeg ind på det lokale gymnasium, hvor drengene svingede fars dankort i byen hver weekend og pigerne altid fik det nyeste designertøj. Allerede der gik det op for mig, at det ikke var sådan, jeg havde lyst til at være. I lidt panik og hast endte jeg på Niels Brock. Da Sofie skulle vælge ungdomsuddannelse, søgte hun inde i København. Niels Brock var hendes femteprioritet. Men af en eller anden grund endte hun der.

At Sofie og jeg skulle mødes, lå bestemt ikke i kortene. Men det gjorde vi, og i dag er hun en af mine bedste veninder.

I 2.g valgte hendes forældre at flytte til Nørrebro. Samtidig valgte mine forældre at blive skilt og min mor at flytte til Østerbro. Der bor vi stadig i dag. I dag bor Sofie og jeg tre kilometer fra hinanden, men i vidt forskellige verdener.

I dagens Danmark ser vi nemlig hyppigt, at vi går lige ved siden af hinanden, men aldrig rigtig ser hinanden. Vi mødes ikke på tværs af sociale klasser. Børnene fra Nørrebro møder aldrig børnene fra Østerbro, på trods af at de bor lige ved siden af hinanden. Dette skaber store udfordringer i vores samfund. For hvis man aldrig møder dem, der er anderledes end en selv, er man langt mere tilbøjelig til at få fordomme om disse mennesker.

Hvis jeg siger ghetto, vil du straks tænke betonbyggerier, hvor beboerne er på kontanthjælp eller har en lav indkomst. Men i dag er problematikken i lige så høj grad, at eliten samler sig i eliteghettoer. Mange mennesker ser nok ikke dette som et problem. Men det gør jeg.

Problemet er nemlig, at de, som vokser op i

”Hvis jeg siger ghetto, vil du straks tænke betonbyggerier, hvor beboerne er på kontanthjælp eller har en lav indkomst. Men i dag er problematikken i lige så høj grad, at eliten samler sig i eliteghettoer.”

disse eliteghettoer, ikke får et retvisende billede af samfundet. Antallet af skoler, hvor mere end 40 procent af børnene kommer fra ’elitehjem’, er mere end fordoblet siden 1985, viser en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Til sammenligning kommer 16,5 procent af landets skoleelever fra elitehjem. Det vil altså sige, at man giver børnene en falsk forventning om, hvordan samfundet ser ud.

Jeg er meget interesseret i politik og er medlem af Radikale Venstre. Lad os antage, at jeg voksede op og blev politiker. Havde jeg ikke mødt Sofie og andre som hende, så havde jeg levet med en falsk opfattelse af, hvordan samfundet ser ud. Derfor ville den politik, jeg førte, heller ikke stemme overens med det samfund, vi lever i. De radikale folketingsmedlemmer har stort set allesammen en akademisk uddannelse. Det er der som sådan heller ikke noget galt i, men det medfører også et ansvar. Et ansvar for at være i trit med det samfund, vi lever i, og ikke lukke os inde på Østerbro med akademiske bøger og speltboller.

Lad det her være et opråb til politikerne og specielt til mit eget parti. Giv folk som Sofie og mig mulighed for at møde hinanden. Sørg for, at byplanlægningen sker på en måde, så skolelæreren får mulighed for at bo ved siden af akademikeren. Sørg for en studievejledning, der åbner Gentoftepigens øjne for erhvervsuddannelserne. Og skoler på Østerbro - hvorfor får I jer ikke en venneskole på Nørrebro?

Af Freja Fokdal, Radikal Ungdom

Amatørpolitiker der er stadig brug for dig

ILLUSTRATION: FLEMMING DUPONT

itiker,

”Hvis I ikke holder fast i jeres amatørstatus nu, og hvis I ikke holder fast i at være politikere, så kan I risikere at ende i en vanskelig situation.”

Ulrik Kjær, forfatter og professor ved Institut for Statskundskab på Syddansk Universitet

Kommunalpolitikeren kommer i dag i tre forskellige former: Manageren, Netværkeren og Politikeren. Ifølge ny bog er sidstnævnte den vigtigste, men også den mest truede.

o roller

Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Amatør er noget, flere politikere bør være. I hvert fald de kommunale. For i byrådet skal det ikke handle om at tjene penge, men om at brænde for en sag. I stolene sidder såvel lavtuddannede som højtuddannede, og alle borgere føler sig repræsenteret.

Det er essensen af De sidste sande amatører - Kommunalpolitikere og deres rolle i det lokale demokrati, som Ulrik Kjær, professor ved Institut for Statskundskab på Syddansk Universitet, og Carsten Lê Madsen, direktør for Næstved Sprog- og Integrationscenter, har skrevet.

Der sker i øjeblikket en professionalisering, hvor kommunalpolitikere skal evne at svare på alt lige fra budgetforhandlinger til randzoneloven. Samtidig skal de til hver en tid kunne forsvare politiske holdninger, som de i øvrigt ikke må ændre på - heller ikke selvom de bliver klogere. Men sådan bør det ikke være, hvis man spørger de to forfattere.

En nødvendig kamp

Ulrik Kjær og Carsten Lê Madsen omtaler det selv som en romantisk drøm. De er som litteraturnørder, der håber på boghandlerens overlevelse, eller miljøaktivister, der ønsker sig en verden uden fossile brændstoffer.

- Vi er efter vores vurdering på vej et sted hen, hvor vi trænger til at blive trukket lidt tilbage mod det romantiske billede af, at politikeren er én, som kommer med budskaber og har et politisk engagement. Ja, det er lidt romantisk, men alternativet er et system, hvor vi får nogle sekunda-embedsmænd, siger Ulrik Kjær.

Og sekunda-embedsmænd er ikke noget at stræbe efter. Hvis lokalkendskabet forsvinder, udviklingen fortsætter og kampen ikke bliver taget, så frygter Ulrik Kjær, at

kommunalpolitikere i fremtiden blot vil være dårlige kopier af det embedsværk, vi allerede har betalt for én gang.

- Og så forsvinder argumenterne for, at staten ikke overtager al magten, siger han.

Tre politikere

Der bliver i bogen oplyst tre politikertyper i det kommunale landskab: Netværkeren, Manageren og så Politikeren. Netværkeren og Manageren har det til fælles, at politiske værdier ikke er vigtige. De to adskiller sig dog ved, at det for Manageren handler om at se rationelt på kommunale anliggender og sørge for, at alle beslutninger bliver truffet på baggrund af evidens og belæg, mens Netværkeren ikke har noget imod det usikre og uforudsigelige. Politikeren dannes ud fra indsamling af meninger, og det handler så vidt muligt om at holde alle glade.

Politikeren er den person, det lokalsymbol, der bliver appelleret til som en rød tråd gennem hele bogen. Implicit og eksplicit. Det er den politiker, der søger magt for at få gennemført det, der er bedst for befolkningen. Det er den politiker, der er drevet af sund fornuft og de mål, han eller hun sætter sig på baggrund af iagttagelser. Det er Politikeren, der tør tage kampene og stå ved sine holdninger, men også acceptere, at man kan blive klogere. Det er ikke altid lige populært at gøre i et repræsentativt demokrati, og de to forfattere mener, at Manageren og Netværkeren møder større opbakning i dag.

Derfor er bogen i den grad henvendt til Politikeren med stort P, som de selv kalder det, til amatørpolitikeren, de faglærte og ufaglærte, som måske er ved få den opfattelse, at der ikke længere er plads til dem. Bogen er en

velargumenteret håndsrækning snarere end en fagligtter afhandling.

- I stedet for at bevise, om nogle af dem har det dårligt, så prøver vi at sige, “I skal passe på.” Hvis I ikke holder fast i jeres amatørstatus nu, og hvis I ikke holder fast i at være politikere, så kan I risikere at ende i en vanskelig situation, forklarer Ulrik Kjær.

Vi skal kræve holdninger

Han mener, at det er et fælles ansvar: Du og jeg. Medierne og embedsværket. Vi skal acceptere, at kommunalpolitikere - amatørerne, som ikke får løn for det - ikke kan svare på alle tekniske spørgsmål. Og det er helt fint, for her står der dygtige, veluddannede embedsfolk klar i kulissen med svar. Det er vigtigt at skelne mellem amatørpolitikere, som har andre job ved siden af byrådsmøderne, og så folketingspolitikere, der lever af hvervet - de professionelle.

Men vi skal stadig stille krav til amatørpolitikere - krav af en mere politisk karakter. Vi skal kræve, at de har holdninger, de brænder for. Mærkesager, der er opstået på baggrund af deres kendskab til lokalmiljøet, fordi de selv lever i det. Det skal være drivkraften for at bruge timer pro bono på at gøre lokalsamfundet til et bedre sted. Det skal kompensere for den manglende viden om skattefradragregler og EU-konventioner.

Bogen i sig selv er også et indspark i en stille debat, hvor håbet er at få meninger på bordet. Også de uenige, så længe der bliver reageret.

- I den bedste af alle verdener vil der være nogen, som kan se vores argument, men der må hjertens gerne også være nogen, som er stærkt uenig med os. Og det tror jeg da nok nogen skal være, siger Ulrik Kjær.

De sidste sande amatører - Kommunalpolitikere og deres rolle i det lokale demokrati udkommer hos Gyldendal Business den 18. september 2015 i serien Gyldendal Public. Bogen koster 300,- på GyldendalBusiness.dk og kan købes i alle landets boghandler.

Forfattere: **Ulrik Kjær**, professor ved Institut for Statskundskab på Syddansk Universitet, og **Carsten Lê Madsen**, direktør for Næstved Sprog- og Integrationscenter

Utøya mobiliserede de unge vælgere

Mens de danske ungdomspartier kæmper for at hverve nye medlemmer, ligger de norske medlemstal langt højere end de danske. Især tragedien på Utøya i 2011 fik unge til ikke alene at gå i stemmeboksen, men også melde sig ind i ungdomspartierne.

◉ ungdomspolitik

Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

”Involver jer. Vis omsorg. Gå ind i foreningerne. Deltag i debatterne. Brug jeres ret til at stemme. Frie valg er kronjuvelen i et demokrati. Ved at deltage vækker I genlyd, når I siger ja til demokratiet,” sagde den daværende statsminister Jens Stoltenberg i 2011 til en rådhusplads fyldt af demonstranter og sørgende i Oslo. De var mødt op for at vise, at de fortsat bakkede op om demokratiet, efter Anders Bering Breivik tog livet af 77

personer - hovedsagelig unge fra Arbeiderpartiets ungdomsorganisation AUF.

Og de unge mennesker gjorde, som Stoltenberg sagde. Ikke alene steg antallet af unge vælgere ved kommunalvalget i 2011 med 11 procentpoint, men antallet af medlemmer i ungdomspartierne steg også fra 11.060 til 17.066 - en stigning på mere end 50 procent.

Og udviklingen lader til at holde. Ved stortingsvalget i 2013 steg både antallet af førstegangsvælgere og antallet af unge, som meldte sig ind i ungdomspartierne,

yderligere.

”Lige nu har vi kommunalvalg, og her kan vi se, at de unge er meget engagerede i de aktioner, som foregår. Det store engagement handler blandt andet om, at vi har en ungdom i Norge, som har været terrormål. Nu er politik også blevet relevant for ungdommen,” siger Guro Ødegård, dr.polit. og leder af Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor på Institutt for samfunnsforskning.

”Ved de to foregående valg har deltagelsen blandt førstegangsvælgerne været højere

end ved tidligere valg. Meget tyder på, at terroren, som ramte unge på en politisk sommerlejr, bidrog til en mobilisering blandt unge vælgere generelt. Det var især blandt de unge, som var i en politisk formbar fase, at antallet af medlemmer steg. Demokratiet blev en relevant størrelse for de unge,” siger Guro Ødegård.

Mens kun de unge socialdemokrater i Danmark målte en klar medlemsfremgang kort efter terrorhandlingen i Norge, skete fremgangen i Norge hos alle partier. Og mens tendensen med fremgang for so-

cialdemokraterne i Danmark gik over lige så hurtigt, som den var opstået, bliver de norske ungdomspartier ved med at have rigtig mange medlemmer.

Guro Ødegård vurderer, at der er tale om en generations-effekt, hvor yngre generationer vil lade sig inspirere af de foregående og lade sig engagere politisk - netop fordi det var ungdommen, som var udsat for terror.

Det handler om samfundet

Selvom der siden 2007 er kommet flere medlemmer i de danske ungdomspartier,

halter de fortsat langt efter deres norske broderpartier i de optegnelser, som Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) laver, sammenlignet med de opgørelser, som den norske pendant til DUF, Norges barne- og ungdomsorganisationer (LNU), laver.

I 2012 var 5.708 flere norske end danske unge engageret i ungdomspartier - og det på trods af, at LNU kun tæller unge op til 26 år, mens danske DUF tæller de unge op til 30 år.

Men den lave opbakning til ungdomspartierne skyldes ikke, at ungdommen i dag ik-

Tragedien på Utøya, der kostede 69 personer livet, har været medvirkende til at mobilisere de unge norske vælgere. Men også et stærkt foreningsliv får de unge til at stimle til valgurnerne og engagere sig i politik.

Foto: Pitarakis Lefteris / Polfoto

”Der har aldrig før været mindre sandsynlighed for, at et ungt menneske vil melde sig ind i et parti. Det er en helt generel vest-europæisk tendens.”

Martin Hansen, lektor i statskundskab ved Brunel University London

ke er politisk aktiv og engageret. Spørger man lektor og samfundsforsker på Institut for Statskundskab på Aalborg Universitet Johannes Andersen, er de unge ikke bange for at give deres holdninger til kende i de cirkler, de bevæger sig i - på internettet og blandt venner og familie. Men det kniber, når de skal ind i politisk ungdomsarbejde.

”Politik spiller ikke en stor rolle for de unge. De følger med i samfundet, men fokus er ikke særlig på det politiske. I stedet har de fokus på, hvad der rører sig i samfundet. De opfører sig anderledes end

1968-generationen, der engagerede sig i mangfoldige sociale bevægelser. I dag engagerer de unge sig i det politiske og det kulturelle, når det passer ind i det liv, de lever.” Han understreger, at den lave partipolitiske opbakning er en tendens, som gør sig gældende i hele befolkningen, hvor cirka fire procent er medlem af et parti.

Små lukkede rum

Spørger man Niels-Henrik M. Hansen, lektor på Center for Ungdomsforskning på Aalborg Universitet, er der flere grunde til, at den norske ung-

dom er så flittigt engageret i ungdomspartierne.

”De danske ungdomspartier har de seneste år haft fremgang. Og det, der får de unge til at melde sig ind her, er, at de unge føler, de kan gøre en forskel, og der har man måske nok været bedre til i Norge at fortælle de unge, hvor de kan gøre en forskel,” siger han.

Men de unge kan være svære at engagere i kommunalpolitik og på andre konventionelle politiske områder, fordi de har en anden horisont end andre befolkningsgrupper, mener han.

”Selvom de danske unge gerne vil tale om politik, skal det helst foregå i lukkede rum, hvor de føler sig trygge. De vil helst ikke tale politik i åbne fora. Jeg tror, at norske unge har en anden kultur og opdragelse. Det kan blandt andet skyldes, at der i Norge er en stærkere foreningskultur, hvor de norske unge melder sig ind i en forening, hvis de vil gøre en forskel,” siger Niels-Henrik M. Hansen.

De undervurderede

”De tider, hvor ungdomspartierne kunne mobilisere masserne blandt ungdommen, er nok forbi. Det skyldes ikke, at de ikke er politisk interesse-rede. Men ideen om, at man har ét parti, man støtter, gælder ikke så meget mere - heller ikke hos moderpartierne,” siger lektor i statskundskab ved Brunel University London, Martin Hansen. Han er netop i gang med et stort forskningsprojekt om de danske ungdomspartier.

Martin Hansen fortæller, at på europæisk plan er antallet af medlemmer i partierne generelt vigende.

”Der har aldrig før været mindre sandsynlighed for, at et ungt menneske vil melde sig ind i et parti. Det er en helt generel vesteuropæisk tendens. At Norge trækker i modsat retning er kun godt, men det er ikke så mange år siden, medlemstallet også var faldende i Norge - selvom de altid har haft mange medlemmer deroppe,” siger Martin Hansen.

Skal de danske ungdomspartier op på norsk niveau, ligger opskriften ikke lige for. Men ungdomspartierne herhjemme skal overbevise ungdommen om, at de faktisk har gennemslagskraft, mener Johannes Andersen.

”Vi undervurderer ofte ungdomsorganisationerne, men de er en uvurderlig reserve for partierne. Det så vi i valgkampen. Mange vil måske sige, ‘hvor meget betyder en flyer?’, men det betyder noget at møde en politiker og få at vide, hvad politikerne står for denne gang. Partierne har én afgørende rolle i det danske demokrati, og det er at opstille kandidater. Så at have et rekrutteringsgrundlag betyder utrolig meget.”

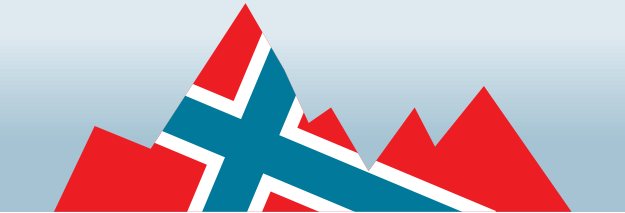
Spot på Norge

De har oliepenge og spiser kogt kål. Vi sælger svin til hele verden og spiser hotdogs med det hele. Selvom nordmænd og danskere hurtigt kan finde de punkter, hvor nationerne intet har med hinanden at gøre, ligner vi i omverdenens øjne hinanden som tvillinger.

Både nordmænd og danskere lader små børn sove ude i frostgrader. Både norske og danske mænd lader for tiden skægget stå, og både de og vi elsker kongehuset, som var det vor egen familie.

14. september går nordmændene til kommunalvalg, og i den forbindelse har *Kommunen* valgt at sende to reportere til Oslo for at lave den store sammenligning med vort broderfolk. Mens de snart skal gennem den kommunesammenlægning, vi gennemførte for ti år siden, er det til gengæld anden gang, de forsøger sig med stemmeret til 16-årige. Kan begge lande finde den helt rigtige antiradikaliseringstrategi, og hvordan står det til med ungdomspartierne?

I de næste tre aviser kan du følge serien Den store sammenligning, hvor danske og norske forhold sammenlignes, vendes på hovedet og undersøges.

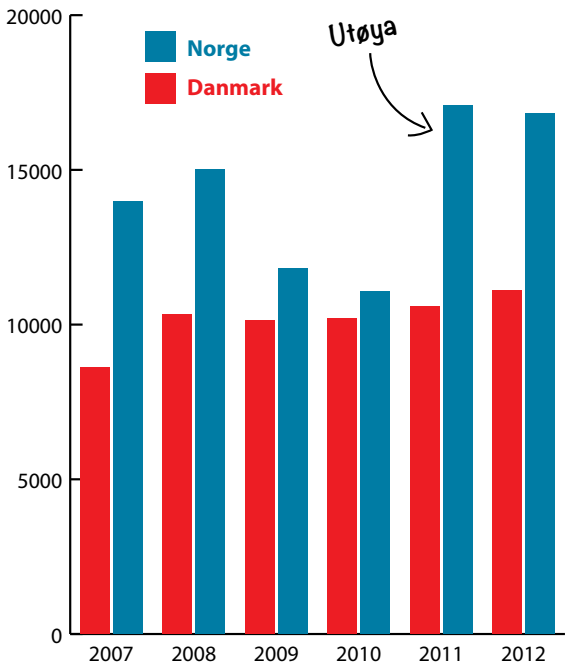

”Det store engagement handler blandt andet om, at vi har en ungdom i Norge, som har været terrormål. Nu er politik også blevet relevant for ungdommen.”

Guro Ødegård, leder af Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor på Institutt for samfunnsforskning

Norske og danske ungdomspartiers medlemstal

Kilde: DUF og LNU (den norske pendant til Dansk Ungdoms Fællesråd, DUF)

Kunderne i GF Region & Kommune har i år fået 4.315.165 kr. tilbage

Book et møde på 66 15 03 98,
hvis du vil høre, hvor meget du kunne
have fået tilbage på din bilforsikring.

GF Region & Kommune er DIT forsikringsselskab

Hos GF Forsikring er vi ejet af vores kunder.

Derfor kan vi bruge alle pengene på at
skabe bedre og billigere forsikring.

I din fagklub er vi klar til at rådgive dig,
så du får den helt rigtige forsikring til den
helt rigtige pris. Vi ved nemlig, at den gode
personlige rådgivning er den bedste vej
til den rigtige forsikringsløsning.

Det gode selskab

GF Region & Kommune

Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S

Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

FAABORG-MIDTFYN
KOMMUNE

PONDUS TIL AT SKABE UDVIKLING KOMMUNALDIREKTØR TIL FAABORG-MIDTFYN KOMMUNE

Den mest ambitiøse udviklingsstrategi blandt de danske kommuner viser vores vilje til at gå nye veje. Fundamentet er i orden: Vi har styr på økonomien. Vi har en organisation, der tager ansvar. Vi markerer os i udviklingen på de enkelte fagområder. Som vores nye kommunaldirektør skal du være med til at sikre, at vi fører vores store ambitioner ud i livet.

Løbende effektiviseringer og omstillinger gennem de seneste år betyder, at potentialet for fortsat optimering af vores organisation skal findes i det tværgående samarbejde, i samspillet mellem politikere og administration og i styrkelse af relationerne til vores omverden, hvor især samskabelse er på dagsordenen. Dette udfordrer vores eksisterende administrative og politiske organisation, og vi er derfor i gang med at redefinere den administrative organisering. Næste skridt bliver at vurdere om den politiske organisering er den rigtige fremadrettet.

Vi har brug for en kommunaldirektør, der – blandt andet – kan stå i spidsen for disse processer. Vores forventninger til dig er høje, men du får gode muligheder for at skabe forandringer. Vi forventer, at du udfordrer os – politisk som administrativt – med dine tanker, vurderinger og overvejelser. Din pondus skal udfoldes i respektfuld øjenhøjde med dine samarbejdspartnere.

Tydélighed i lederskab, organisatorisk forståelse, politisk flair, gode kommunikative kompetencer, engagement, stærk analytisk sans, autenticitet og ordentlighed. Det er egenskaber vi forventer, at du besidder, og som vi ser frem til bliver foldet ud, når du sammen med os skal skabe den ønskede udvikling i vores kommune.

Ansættelse sker inden for rammerne af cheflønsaftalen, hvor kommunaldirektør-lønnen er centralt fastsat. Lønnen udgør 1.201.000 kr. (1.4.2015-niveau). Ansættelsen sker på kontraktvilkår (hvilket indebærer et tillæg på 20% af grundlønnen).

- Yderligere oplysninger kan fås hos direktør Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller hos Borgmester Christian Thygesen, tlf. 7253 1710. Læs i øvrigt mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og www.fmk.dk.
- Ansøgning sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk så den er modtaget senest den 1. oktober 2015 kl. 8.00.

Bæredygtighed og business går hånd i hånd i Aalborg

Med et udvidet miljøtilsyn og et netværk for virksomheder, der gerne vil satse på bæredygtighed, baner Aalborg Kommune vejen for en grøn omstilling, der gavner på bundlinjen.

◉ grønt guld

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Når virksomhederne i Aalborg Kommune får besøg af det offentlige ved lovpligtigt miljøtilsyn, handler det ikke blot om at kontrollere miljøforholdene og håndhæve de gældende regler.

Gennem flere år har kommunen udført udvidet miljøtilsyn, der giver virksomhederne inspiration og vejledning til potentielle miljøforbedringer på alt fra energibesparelse til ressourceoptimering.

De tilsynsførende har nemlig alle gennemgået flere kurser og efteruddannelser for at kunne vejlede virksomhederne om bæredygtig udvikling. Et tiltag, som kommunen egentlig ikke er forpligtet til, men tilbyder som en ekstra service, der gerne skal få virksomhederne til at indse po-

tentialet i den grønne omstilling. Derefter står erhvervsnetværket og Center for Grøn Omstilling klar til at hjælpe virksomhederne videre.

- Det, vi har gjort, som adskiller os fra alle andre kommuner, er, at vi bruger det lovpligtige miljøtilsyn til at skabe en relation til virksomhederne, så vi kan hjælpe dem med at skabe vækst på en grøn måde, siger Mette Bøgh, der er lokal projektleder for Netværk for Bæredygtig Erhvervsudvikling. Hun fortæller, at der næsten altid er noget at forbedre, når det handler om virksomhedernes ressourceoptimering, affaldshåndtering og energiforbrug. Og ofte kan små forbedringer give penge lige ned i lommen, hvis man får hjælp til at gøre det bedre.

- Teknologi og viden flytter sig hele tiden, så selvom de fleste virksomheder har været gennem talrige energief-

tersyn, er der stadig enorme beløb at spare, siger Mette Bøgh.

Grøn vækstkommune

Netværk for Bæredygtig Erhvervsudvikling består af godt 60 virksomheder, store som små, der alle har taget imod kommunens tilbud om inspiration til grønne tiltag. På sigt er målet, at det skal give virksomhederne et økonomisk afkast, der kommer kommunen til gode i kraft af øget skattegrundlag og bedre jobmuligheder.

- Det handler også om at tage stilling til, hvordan man vil opnå det beskatningsgrundlag, og det vil vi have på en anstændig og bæredygtig måde, så vi tager ansvar for vores lokalområde og resten af verden. Vi tror på, at de virksomheder, der kommer til at overleve på den rigtig lange bane, er dem, der erkender, at det her er og bliver et kæmpe fokuspunkt, også hvis man skal begå sig andre steder end i Danmark, siger Mette Bøgh.

Virksomhederne får med kommunen som tovholder mulighed for at deltage i netværksmøder og få besøg af en ekspertgruppe, der kan give råd om grøn omstilling, og samtidig oplever Mette Bøgh, at virksomhederne puffer til hinanden, og at frontløberne

"Det her paradigmeskift fra at snakke om produktionen til at snakke om produktet er så utrolig vigtigt, og det er dér, vi forandrer verden."

Mette Bøgh, projektleder for Netværk for Bæredygtig Erhvervsudvikling

og de gode eksempler er meget åbne for at dele ud af viden og kompetencer. Og det smitter af på de andre virksomheder.

- Der er opstået nye produkter, der aldrig ville være opstået ellers, fordi virksomhederne ikke ville have befundet sig i det samme rum. Og virksomhederne bliver helt klart mere bæredygtige. Vi kan se, at de sparer på ressourcerne, siger Mette Bøgh.

Øget fokus på produktet

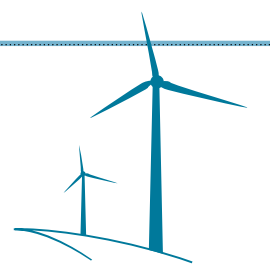
Mens mange af de lavthængende frugter er blevet plukket ved at rette blikket på produktionen, skal man i fremtiden i højere grad fokusere på selve produktet, hvis den

grønne omstilling skal rykke sig endnu videre, mener Mette Bøgh, og det vil Netværk for Bæredygtig Erhvervsudvikling i Aalborg blive bedre til at fokusere på.

- Det her paradigmeskift fra alene at snakke om produktionen til også at snakke om produktet er så utrolig vigtigt, og det er dér, vi forandrer verden, for så kan vi også snakke cirkulær økonomi, affaldsminimering, ressourceoptimering, erstatning af stoffer og alle de her ting på en helt anden måde, siger Mette Bøgh, der understreger, at det er en udfordring, fordi virksomhederne som udgangspunkt tænker, at det er præcis det samme produkt, de skal blive ved med at producere.

Men med kommunens grønne rejsehold og deres grundige analyser af potentialet og hvad der skal til for at indfri det, får virksomhederne et puf i den rigtige retning.

- Vi kan se på rigtig mange af de virksomheder, der er med, at de har viljen og forståelsen, men uden os som katalysator havde de brugt uendelig lang tid på at rykke sig fra A til B. Det er dér, vi kan dokumentere vores succes. Det er vores berettigelse, siger Mette Bøgh.

◉ omstilling

Kan kommunerne være med til at drive den omstilling, der viser omverdenen en vej til at bremse klimaforandringerne? Kommunen er taget ud i landet for at se på projekter, der ikke bare kan vende op og ned på nøgletal, men også på lokalsamfund.

Denne uge: **Aalborg Kommune**

Projektet kort

► **Netværk for Bæredygtig Erhvervsudvikling NordDanmark** er et forum, hvor virksomheders arbejde med bæredygtighed videreudvikles. Formålet er at styrke de deltagende virksomheders konkurrenceevne gennem målrettet indsats i retning af miljø- og energimæssig bæredygtighed.

► **NBE NordDanmark** er et samarbejde mellem Aalborg Kommune, Hjørring Kommune, kommunernes erhvervscentre, Aalborg Universitet, Energi Nord og en række nordjyske virksomheder, som gennem deres medlemskab af netværket fremmer og sikrer arbejdet med bæredygtig udvikling.

► **Alle typer** af virksomheder i Aalborg og Hjørring Kommuner er velkomne til at deltage gratis i netværket og få inspiration til, hvordan der med økonomiske, sociale og miljømæssige fordele kan arbejdes med bæredygtighed.

Derfor er projektet spændende

► **Aalborg Kommune** har givet virksomhederne en ny platform, hvor de kan inspireres, engageres og udvikle sig selv og hinanden i bæredygtig retning. Samtidig er nytteeffekten målbar for kommunen både i kraft af en reduktion i CO₂-udledningen fra de deltagende virksomheder og ansættelser og vækst, der skyldes en grønnere profil.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

stillinger er blevet nedlagt i Region Sjælland, men kun 26 er blevet afskediget.

Kilde: dknyt

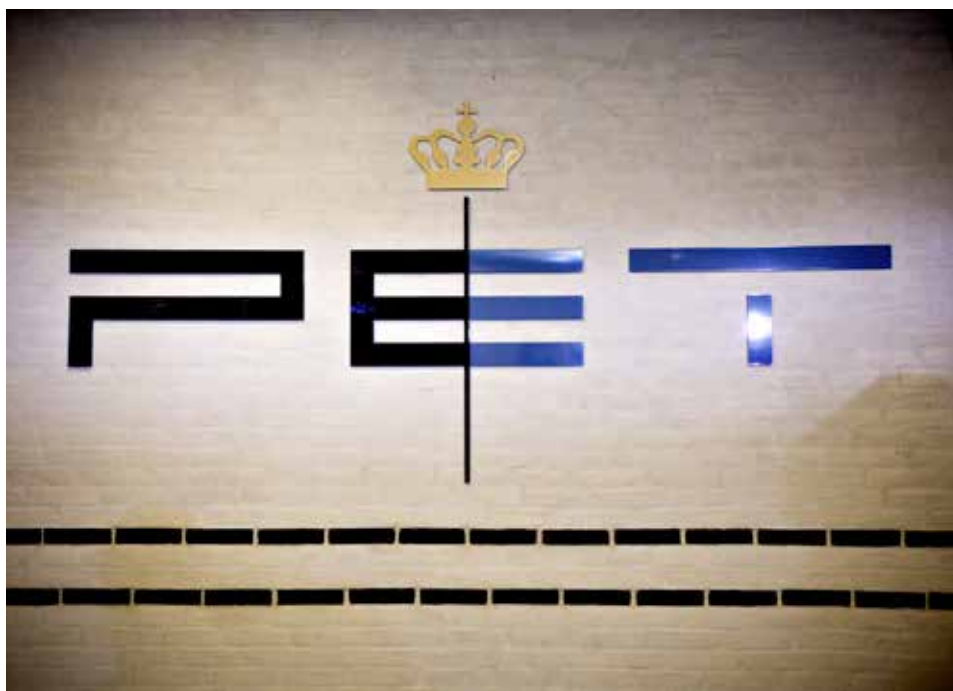
Læg de 30 nye PET-job udenfor København

◦ udflytning

Af Henning Hyllested, MF (EL),
 ordfører for landdistrikter og øer

PET står overfor at skulle oprette 30 nye stillinger til styrkelse af tjenestens beredskabs- og analysekompetencer. Det fremgår af et aktstykke, som Transport- og Bygningsministeriet forelagde for Finansudvalget torsdag. Ministeriet vil have lov at indgå et lejemål til brug for de mange nye ansættelser. Det har fået Enhedslisten til at spørge om, hvorvidt der er foretaget en analyse af, om arbejdspladserne ikke lige så godt kunne placeres udenfor København. Spørgsmålet har fået opsættende virkning, og vedtagelsen af aktstykket afventer nu ministeriets svar.

Der er i øjeblikket et enormt fokus på udflytning af statslige arbejdspladser fra København til provinsen. Jeg vil med spørgsmålet i Finansudvalget derfor vide, om der i dette tilfælde er tænkt på at

Enhedslisten sætter spørgsmålstegn ved, om arbejdspladserne ikke lige så godt kunne placeres udenfor København.

Arkivfoto: Mathias Christensen/Polfoto

placere de nye arbejdspladser udenfor København. Enhedslisten er bestemt tilhænger

af, at statslige arbejdspladser placeres udenfor København. Det vil være ét af mange red-

skaber, der kan rette op på det skæve Danmark. Og der er slet ikke noget at betænke

sig på, når der er tale om helt nye arbejdspladser. Det gælder også for politiet og efterretningstjenesten.

Formålet fortaber sig

Fordelen ved, at der er tale om nyoprettede stillinger, er naturligvis, at her behøver man ikke rykke folk op med rode. I diskussionen om udflytning af statslige arbejdspladser fylder de nuværende ansatte i de styrelser og direktorater, som på et tidspunkt skal flytte ud, meget lidt. Det er derfor oplagt, at man ikke fortsætter med bevidstløst at placere nye statslige arbejdspladser i hovedstadsområdet, men tænker på, om ikke en arbejdsplads med fordel kan placeres i provinsen.

Målet med udflytning er i øvrigt ved at fortabe sig. Det var meningen, at de statslige arbejdspladser skulle understøtte/skabe vækst lokalt, idet de nye arbejdspladser skulle passe ind i det allerede eksisterende lokale erhvervsliv. Nu minder det mest af alt

"Fordelen ved, at der er tale om nyoprettede stillinger, er naturligvis, at her behøver man ikke rykke folk op med rode."

Henning Hyllested

om brandslukning, når kommuner og regioner på baggrund af økonomiaftalerne med regeringen skærer ned og fyrer folk i sundhedsvæsenet og andre steder. ◦

Af Knud Abildtrup. Udenfor referat

Klip flygtningenes kommunale stavnsbånd

Børnehaverbørn må. Plejehjemsbeboere må. Flygtninge må ikke.

Kommunegrænserne er stærke, og på mange måder er den enkelte borger på godt og ondt henvist til at tage imod de kommunale tilbud, der nu engang tilbydes i den kommune, man bor i. Bestræbelserne på at slå hul på de kommunale mure, når det handler om den enkelte borgers frie valg, er lykkedes på flere og flere områder op gennem dansk forvaltningshistorie, men der er langt igen.

Det er i år 12 år siden, det blev et lovkrav for børnefamilier at kunne vælge et pasningstilbud i en anden kommune end ens egen. Det havde været muligt, hvis de to kommuner indbyrdes indgik en aftale, men fra og med årsskiftet 2004 har familier frit kunnet vælge dagpleje eller børnehave i en anden kommune - og fået tildelt tilskud med sig - hvis ellers der er plads.

Den konservative socialminister Henriette Kjær kunne ved den lejlighed glæde sig over, hvordan skilsmissebørn nu fik bedre mulighed for at kunne blive i den kendte institution, selvom mor eller far rejste til en anden kommune - eller selv var nødt til at skifte bopælskommune. Afgjort en forbedring for den enkelte familie - uafhængigt af, om de implicerede kommuner kunne finde ud af selv at træffe aftaler om den slags i samme grad, som man samarbejdede om affald eller snepløve.

Året før blev der også indført frit valg, når det gælder folk, der visiteres til forskellige typer ældreboliger. I 2005 viste det sig, at langt

de fleste benyttede chancen for at komme til et andet plejehjem eller ældrecenter indenfor kommunegrænsen, men der viste sig også omkring 1200 ældre, der på baggrund af den nye lov valgte at flytte længere væk - typisk fra en hovedstadskommune til en mindre kommune, hvor ens pårørende boede. I dag en mulighed, de fleste vil regne som naturlig, men ældre er den altså ikke.

I dag er det en ny gruppe samfundsborgere, der må opleve de kommunale hegn som høje - flygtninge, der i deres treårige integrationsperiode er bundet til ophold i den kommune, de nu engang er placeret i. Og det selvom der måtte være et muligt job for dem i den anden del af landet.

Boligplacering

Udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V) satte ord på den sag, da hun sidste mandag talte til 540 frontmedarbejdere fra den kommunale integrationsindsats under det årlige Integrationsstræf: I første omgang efterspurgt hun boligplacering efter kompetencer og luftede det som en del af regeringens kommende integrationsprogram. Også den tidligere SR-regering havde den manøvre på programmet i foråret: at screene tidligt i forløbet, så en flygtning fra starten kan boligplaceres der, hvor vedkommendes kompetencer efterspørges. Og de første eksempler på, at den nyankomne faktisk kan begynde sine første tre år i en kommune, hvor der er konkret udsigt til et job, er begyndt at vise sig. Men ét forhold er den tidlige screening - et andet er,

når jobmuligheden langt fra bopælen pludselig viser sig. På det punkt er der i dag ingen mulighed for dispensation, når først flygtningen er 'boligplaceret'. Og det i en politisk virkelighed, hvor der om muligt er endnu større fokus på, at flygtninge skal i job. Jo, men så ophæver dog de kommunale stavnsbånd - i det mindste, når jobmuligheden kan dokumenteres.

Om ikke andet kunne en begyndelsesordning være, at de kommuner, der hellere end gerne vil medvirke, kunne få mulighed for indbyrdes at lave den type aftaler - ligesom i begyndelsen af nullerne, hvor det gjaldt de yngste medborgere, der gerne ville hoppe

"I dag er det en ny gruppe samfundsborgere, der må opleve de kommunale hegn som høje - flygtninge, der i deres treårige integrationsperiode er bundet til ophold i den kommune, de nu engang er placeret i."

over, grave sig under eller smutte ved siden af de kommunale hegn.

Jeg mener det virkelig: Der vil jeg være meget lydhør. Jeg har haft de første møder med KL-formand Martin Damm om den sag. Sådan sagde ministeren - og hvis ellers den indstilling kan blive fulgt af handling, må der være lagt op til nye frihedsstøtter foran de kommunale jobcentre - a la den foran Hovedbanegården i København, der blev rejst til minde om ophævelsen af det stavnsbånd, der 1733-1788 bandt unge mænd mellem 14 og 36 år til at blive boende på det gods, hvor de var født. ◦

“Hvad jeg risikerer nu, er jo en brøkdel af, hvad de har risikeret”

Lisbeth Zornig Andersen til Jyllands-Posten om at have kørt seks flygtninge nordpå fra Rødby

Vi har brug for at genstarte integrationsindsatsen. Nye flygtningestrømme kalder på en helt ny og arbejdsmarkedsrettet integrationsindsats.

FOTO: POLFOTO

Hn af de største flygtningekatastrofer i historien har ifølge Dansk Røde Kors sendt 59 millioner mennesker i verden på flugt, og alene krigen i Syrien har jaget 11 millioner mennesker fra hus og hjem, mens det gælder 2,5 millioner irakere.

En del af disse flygtninge kommer til Danmark, men til hvilke udsigter?

Ser man på ikke-vestlige flygtninge og indvandrere, som har været her i landet i en årrække, tegner der sig et dystert billede. For historien viser, at integrationen langtfra kører som en velfungerede maskine.

Beskæftigelsesfrekvensen blandt ikke-vestlige indvandrere var ifølge Danmarks Statistik i november 2013 på knap 48 procent, mens den for personer med dansk oprindelse var på knap 74 procent. Altså et gab på 26 procent.

Arbejde er afgørende

Adgang til arbejdsmarkedet er en helt afgørende del af at få foden indenfor i Danmark. Det er her, sproget for alvor bliver udviklet; her man får et netværk og møder dansk kultur og får en dansk referenceramme.

Og vi bør gøre vores yderste for at få nyankomne flygtninge og indvandrere ud i virksomhederne hurtigst muligt, for erfaringen viser, at netop nyankomne besidder en gejst og et gåpåmod, som bør udnyttes, inden det forsvinder. For jo længere tid parkeret på sidelinjen, jo sværere er det at komme i job.

Integrationen på arbejdsmarkedet er desværre – mildt sagt – en succes med begrænsninger. Som en undersøgelse fra LG Insight viser, handler det blandt andet om, at de mest effektive veje ind på arbejdsmarkedet, for eksempel løntilskud, ikke tilbydes nær så ofte til

ikke-vestlige indvandrere som til ledige af dansk oprindelse.

Vi kender kuren ...

Og det på trods af, at en anden undersøgelse, denne gang fra KORA, viser, at privat løntilskud bringer ledige ikke-vestlige indvandrere hurtigere – og til dels også bedre – i beskæftigelse end andre ordninger.

Ydermere viser erfaringer med branchepakker i blandt andet Vejle, hvor flygtninge og indvandrere opkvalificeres til de jobåbninger, der er, at disse har vist sig som en effektiv døråbner til arbejdsmarkedet selv for nyankomne, der ikke kan tale dansk.

... men bruger den ikke

Vi ved altså allerede, hvad der virker, men vi praktiserer det bare ikke.

Den utilsigtede forskelsbehandling sker ikke af ond vilje, men afslører et behov for, at medarbejderne i kommunerne og i jobcentret skal trænes til at få arbejdsmarkedsfokus mere ind i integrationsindsatsen.

Opgaven venter på kommunerne

Kommunerne står over for en integrationsopgave, som skal tages meget alvorligt.

I de fire første måneder af året har Danmark modtaget 2.110 ansøgninger om asyl, mens tallet for hele sidste år var 14.710. Det viser en opgørelse fra EU's statistikkontor Eurostat.

Det er disse mennesker på flugt, som kommunerne nu og her skal ruste sig til at tage imod, og vi skal sikre, at det ikke går de nyankomne så galt, som det er sket tidligere.

Det kræver, at de medarbejdere i kommunerne, som har direkte kontakt til flygtninge og indvandrere, er klædt godt på og har de

”Der er brug for nytænkning i kommunernes integrationsindsats, hvor der i langt højere grad fokuseres på arbejdsmarkedet. Uanset om der er tale om nyankomne flygtninge eller indvandrere, der har været her en årrække.”

rigtige redskaber til at tage imod og hjælpe.

Cabi har sammen med Integrationsnet, Center for Udsatte Flygtninge, LG Insight og Foreningen Nydansker netop lanceret efteruddannelsen bedreintegration.nu. Det er en efteruddannelse, som giver kommunale frontmedarbejdere de rette værktøjer til at løfte integrationsindsatsen. Vores mål er, at 800 kommunale medarbejdere får en faglig opdatering, og over 250 er allerede tilmeldt. Det siger lidt om behovet derude.

Vi skal sørge for, at de kommunale medarbejdere kender lovgivningen for nyankomne flygtninge og har de rette kompetencer til at identificere særlige behov. Har den nyankomne for eksempel et krigstraume, er det et element, der skal gribes fat i først.

Da flygtninge og indvandrere ofte har kontakt med mange forskellige myndigheder, er

det samtidig vigtigt at arbejde med, at myndighederne bliver langt bedre til at arbejde sammen på tværs og koordinere sagerne. Det er af afgørende betydning, at eksempelvis læger, jobcentret, socialforvaltningen og familieafdelingen udveksler oplysninger og arbejder i samme retning. Også denne tværfaglige tilgang er en del af uddannelsen.

For de flygtninge og indvandrere, der har været her en årrække og står udenfor arbejdsmarkedet, er opgaven en anden, men langtfra mindre kompleks. Det er mennesker, som i mange tilfælde har mistet motivationen og troen på sig selv. Og ofte skal en ny arbejdsidentitet bygges op helt fra bunden.

Også her stiller det store krav til, at kommunen er dygtig til at koordinere godt internt og sikre gode overgange, når sagen skal videre fra én instans til en anden.

Flygtninge og indvandrere er mennesker, som for alles skyld bør blive godt integreret. Det er både menneskeligt og samfundsøkonomisk det eneste holdbare. Men der er brug for nytænkning i kommunernes integrationsindsats, hvor der i langt højere grad fokuseres på arbejdsmarkedet. Uanset om der er tale om nyankomne flygtninge eller indvandrere, der har været her en årrække.

Cabi er et selvejende videns- og netværkshus under Beskæftigelsesministeriet. Cabi indsamler, udvikler og formidler metoder, viden, værktøjer og inspiration, så jobcentre og virksomheder klædes på til at agere i praksis for at styrke det rummelige arbejdsmarked og den aktive beskæftigelsesindsats. ●

Af Rasmus Nygaard, seniorkonsulent hos videns- og netværkshuset Cabi

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
 debatognavne@kommunen.dk

3,2

milliarder kroner er danskernes ubetalte gæld til kommunerne steget til i 1. halvår 2015.

Kilde: Skat

Ny på tinge: Ulla Sandbæk

"Danmark skal gå forrest med miljø og medmenneskelighed"

Efter en tiårig pause fra den politiske scene er det tidligere europaparlamentsmedlem Ulla Sandbæk tilbage i politik. Fra Christiansborg vil hun nu sætte fokus på asyl- og miljøpolitik.

Af Jonas Sloth Bach
 jonas@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

- Det har altid været min indstilling, at jeg hellere ville prøve at være der, hvor tingene bliver besluttet, end gå rundt og brokke mig. I første omgang stillede jeg op til Præsteforeningens hovedbestyrelse, fordi arbejdsforholdene var fuldstændig håbløse.

I 1988 blev jeg så opfordret til at stille op til europaparlamentsvalget af Folkebevægelsen mod EU. Jeg var ikke engang medlem og havde overhovedet ikke tænkt i de baner, men så snart jeg blev spurgt, vidste jeg, at jeg afsindigt gerne ville.

Hvad fik dig til at beslutte at stille op som folketingskandidat?

- Jeg troede egentlig, at jeg havde overstået min politikerpligt, men forskellige ting i dansk politik faldt mig for brystet i en grad, så jeg ikke længere kunne se til. Overenskomsten med lærerne i forbindelse med folkeskole-reformen kørte demokratiet fuldstændig over, og salget af DONG var også medvirkende, ligesom miljø- og asylpolitikken blev underprioriteret. Egentlig havde jeg troet, at jeg ville være nødt til at starte et nyt parti, men da Alternativet opstod, fandt jeg et parti med alle de elementer, som jeg havde drømt om at starte et parti på.

Hvad håber du at opnå i din tid som folketingsmedlem?

- Danmark var engang et miljømæssigt og medmenneskeligt foregangsland, og det vil jeg gerne have tilbage. Det føler jeg, at jeg er nødt til at forsøge at få medindflydelse på.

Hvad er din største styrke som politiker?

- Min største styrke er, at jeg er rigtig god til at forhandle. I Europa-Parlamentet var mit hovedområde kvinders re-produktive rettigheder, og arbejdet med at skulle få Rå-

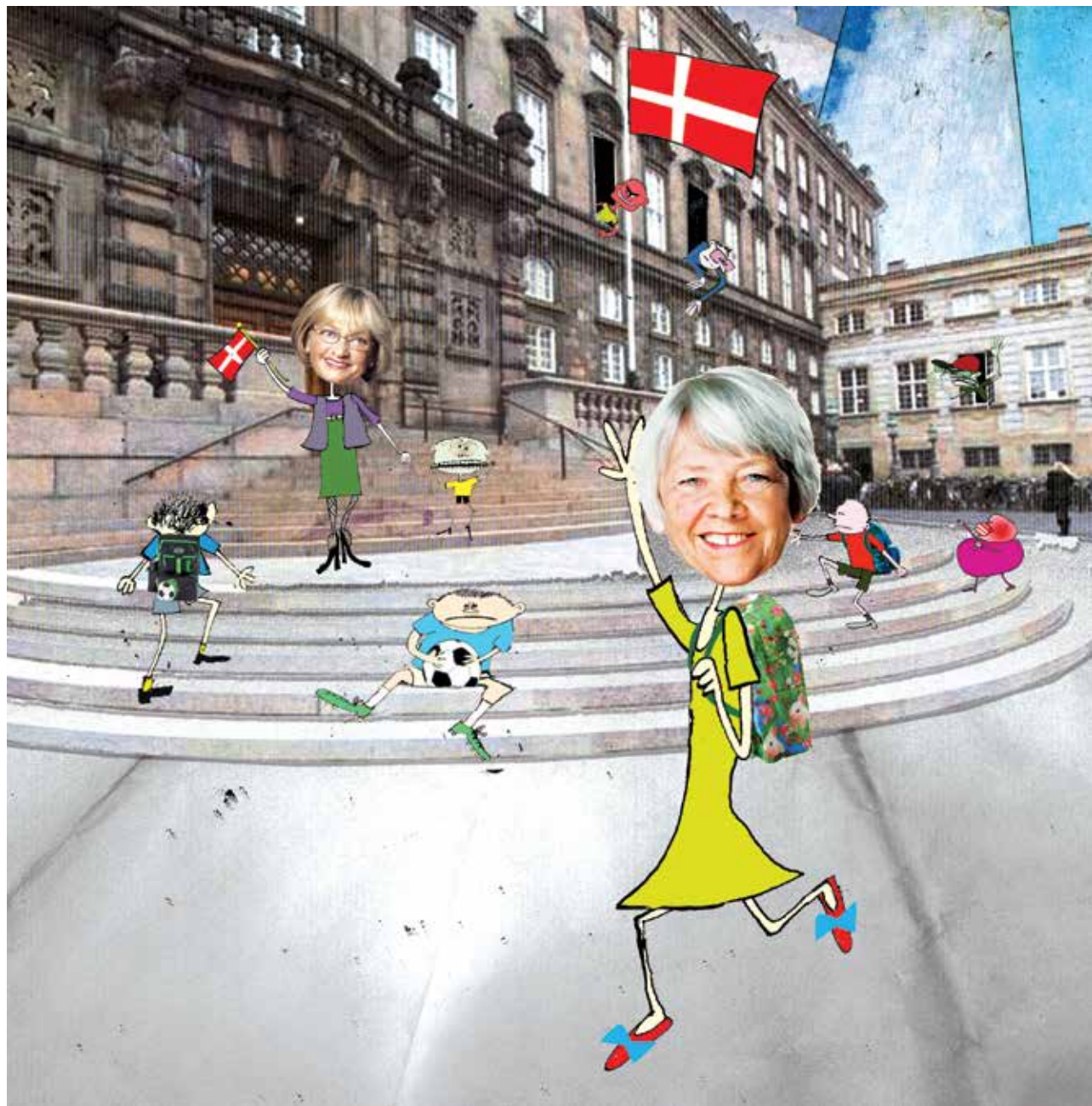

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAHL/SPILD AF TID

det, Kommissionen og alle fløjene i Europa-Parlamentet til at enes om abort, lærte mig virkelig at finde ind til der, hvor folk kan forenes, og hvis de ikke kan forenes, så at få parterne til at forstå, at de måske kan få andre synspunkter igennem ved at give køb på noget.

- Jeg har også et stærkt bagland af folk, der er aktive i foreninger og politisk arbejde; det er en stor hjælp i forhold til at vide, hvad der rører sig, og føle opbakning til det arbejde, man laver.

Hvad er din største svaghed som politiker?

- Jeg er ret utålmodig af natur. Jeg vil helst have, at tingene var sket i går, og det med at blive ved med at være vedholdende kan godt være svært for mig.

- Jeg har alt for stor tilbøjelighed til at blande mig i alt for meget. Det kan jeg ikke blive ved med at gøre - jeg er simpelthen nødt til at begrænse mig.

Hvad kan du som person bidrage med som folketingsmedlem?

- Jeg tror, jeg kan bidrage med noget på flygtningeområdet, for det er noget, jeg har arbejdet med i mange år. Det er vigtigt at have et bagland, og det har jeg haft gennem mit samarbejde med NGO'er. Derudover er min styrke at have et etisk udgangspunkt; for mig er det altafgørende, at det handler om at gøre noget godt for andre mennesker og ikke om at have en personlig magtbase.

Hvad skal du kæmpe mest for at lære som folketingsmedlem?

- Der er masser af ting, som jeg skal kæmpe for at lære. I Bruxelles havde jeg 100.000 kroner om måneden til ansættelser - her skal jeg lære at deles om én sekretær. Det kan jeg også sagtens, men jeg har været vant til at have tre medarbejdere og en sekretær, som kun arbejdede for mig. Så jeg var meget godt service-ret, men jeg skal nok finde ud af at udnytte ressourcerne her godt.

Hvor er der efter din mening mest brug for at ændre ved den måde, som folkestyret i**Blå bog****Ulla Sandbæk**

► Født 1. april 1943 i Viborg.

► Folketingsmedlem for Alternativet i Københavns Omegns Storkreds.

► Uddannet teolog fra Københavns Universitet i 1971.

► Medlem af Europa-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU 1989-1994 og JuniBevægelsen 1994-2004.

dag fungerer på?

- Debatkulturen er helt klart en udfordring. Vi er gået til valg på at lytte mere, end vi taler, og på at afholde os fra at fokusere på andres fejl. Jeg er dødtræt af, at politikerne altid remser andres fejl op i stedet for at svare på det, de bliver spurgt om.

- Jeg mener også, det er en generel udfordring, at folk, som har siddet herinde i mange år, bliver mere afhængige af at have læst rapporter fra ministerier eller NGO'er, i stedet for at afprøve deres politiske visioner på folket og tage til efterretning, hvordan de oplever det.

- Et andet problem er, at man for ofte laver love på baggrund af enkeltsager for at jage en eller anden nyhedshistorie. Det betyder, at love bliver alt for komplicerede, og det bliver dødsvært at finde rundt i lovgivningen, der også bliver skæv, fordi enkeltsagerne aldrig er dækkende for det brede spektrum.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?

- Jeg synger i kor og er glad for musik. Jeg er også en meget engageret bridgespiller, og så har jeg en kolonihave, som jeg er glad for, hvor jeg dyrker grøntsager, bær og frugter. Den ligger lige overfor min andelslejlighed i Gentoft. ●

1.900

bliver hvert år førtidspensioneret på grund af angst, viser ny rapport fra Sundhedsstyrelsen.

Kilde: Politiken

Politisk kalender

» Læs hele kalenderen på dknyt.dk

15. SEPTEMBER 2015

Åbent samråd om fødeafdelinger

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har kaldt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) i åbent samråd, hvor hun skal redegøre for, hvorfor regeringen har truffet beslutning om at fjerne 260 millioner kroner til fødeafdelinger og svangreomsorg, herunder om fødeafdelingerne vil kunne leve op til Sundhedsstyrelsens anbefalinger uden dette løft. Endvidere har udvalget bedt ministeren forholde sig til den principielle parlamentariske problemstilling, at en nytiltrådt regering beslutter at tilbagerulle en flertalsbeslutning uden først at inddrage Folketinget.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S) og Stine Brix (EL).

1-133, Christiansborg

16. SEPTEMBER 2015

Åbent samråd om skoledagenes længde

Børne- og Undervisningsudvalget har kaldt ministeren for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby (V) i samråd for at redegøre for, hvor lange skoledage ministeren mener er passende for folkeskoleelever, set i lyset af at der i forbindelse med årets skolestart har været eksempler på folkeskoleelever, som har skemaer med timer til kl. 16.40. Endvidere har udvalget bedt ministeren redegøre for, på hvilke områder ministeren agter at dispensere fra folkeskoleloven, idet ministeren har udtalt, at der vil blive "kigget positivt" på ansøgninger om at fravige folkeskoleloven.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Mai Mercado (K).

2-080, Christiansborg

16. SEPTEMBER 2015

Åbent samråd om social dumping

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) i samråd for blandt andet at redegøre for følgende:

- sine holdninger refereret i artikel i Berlingske den 10. november 2013 med overskriften: "Klausuler: dyrt, dårligt og dumt", og om det stadigvæk er ministerens opfattelse, at "lokalpolitiske klausuler er både dyrt, dårligt og dumt" og hvilke dele af indsatsen mod social dumping der "kun tjener det formål at skabe kunstige mure imod en sund international konkurrence"
- om ministeren stadigvæk er af den opfattelse, at "problemerne med udenlandsk arbejdskraft er blæst helt ud af proportioner"
- om ministeren vil redegøre for, hvilke problemer - om nogen - ministeren mener der måtte være med brugen af udenlandsk arbejdskraft i Danmark?

Beskæftigelsesudvalgets samrådsspørgsmål P-S er stillet efter ønske fra Jeppe Bruus (S).

2-080, Christiansborg

16. SEPTEMBER 2015

Åbent samråd om præsters retssikkerhed

Folketingets Kirkeudvalg har kaldt kirkeminister Bertel Haarder (V) i samråd for at redegøre for blandt andet:

- om man efter gældende regler må udspørge en ansøger til et præsteembede om dennes politiske tilhørsforhold
- om man kan afvise en ansøger til et præsteembede på baggrund af ansøgerens politiske tilhørsforhold
- om der er behov for at sikre ansøgere til præstestillinger bedre retssikkerhed
- hvordan ansøgere til en stilling i Folkekirken sikres størst mulig diskretion og fortrolighed omkring deres ansøgning.

Samrådsspørgsmål C og D er stillet efter ønske fra Christian Langballe (DF). Samrådsspørgsmål E er stillet efter ønske fra Karen J. Klint (S).

2-080, Christiansborg

Kommuner

FREDERIKSHAVN / AALBORG

Beredskabsforbund får ny chef

Den 53-årige nordjyde Carsten Iversen er blevet udpeget som ny chef for Beredskabsforbundet. Her afløser han Per Junker Thiesgaard på posten som landschef, oplyser TV2 Nord. Carsten Iversen fortsætter samtidig i sin stilling som chef for Renovationen i Aalborg Forsyning.

- Carsten Iversen er en særdeles kompetent mand til posten med sin baggrund som beredskabschef i Roskilde Brandvæsen. Hans første store opgave bliver sammenlægningen af kredse og en ny måde at organisere sig på, siger præsidenten for Beredskabsforbundet, Bjarne Laustsen.

HELSINGØR

Ny centerchef

Kristjan Gundso Jensen, tidligere kontorchef i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, har overtaget stillingen som chef for Helsingør Kommunes Center for Job og Uddannelse. Han efterfølger Mette Gregersen, der er blevet vicedirektør i Akademikernes A-kasse. Kristjan Gundso Jensen er 32 år og cand.scient.pol. Under studierne var han studentermedhjælper på arbejdsmarkedsområdet i Gladsaxe Kommune og blev efterfølgende fuldmægtig samme sted. I 2008 skiftede han til en stilling som fuldmægtig i Arbejdsmarkedsstyrelsen og blev to år senere ministersekretær i Beskæftigelsesministeriet. Herfra kom han i marts 2012 til Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering som sekretariatschef og senere kontorchef. Og 1. januar 2014 blev han kontorchef i den nyetablerede Styrelse for Arbejdsmar-

ked og Rekruttering. Han havde den 11. august sin første arbejdsdag som centerchef.

VIBORG

Tidligere borgmester Kjeld Merstrand død

Den tidligere borgmester i den nu nedlagte Karup Kommune, Kjeld Merstrand, døde den 8. september 2015 i en alder af 76 år, oplyser TV MidtVest. Socialdemokraten Kjeld Merstrand voksede op på Fyn og blev valgt til byrådet i Karup i 1978, hvor det blev til i alt ni år i borgmesterstolen. I fire år var han formand for Kulturudvalget i Karup. Desuden var Merstrand i otte år medlem af det tidligere Viborg Amtsråd. Sideløbende havde Kjeld Merstrand tillidsposter i Socialdemokratiets hovedbestyrelse og forretningsudvalg, ligesom han har været formand for Frivillighedsrådet i Viborg i en periode.

AARHUS

V-politiker stopper efter to år

Venstres Christian Budde har efter knap to år i Aarhus byråd valgt at sige stop på grund af private omstændigheder, oplyser partiet. Christian Buddes farvel betyder, at Venstre nu kan byde velkommen til Henrik Arens, som kommer med erhvervs erfaring fra både bankverdenen og transportbranchen i bagagen. Han træder allerede medio september ind i Socialudvalget samt i Udvalget for Sundhed og Omsorg. Den nye rokering betyder samtidig, at Gert Bjerregaard træder ud af Udvalget for Sundhed og Omsorg.

DKJOB

Ny kommunaldirektør, Morsø Kommune

Kan du identificere dig med udsagn som "kort vej fra ord til handling" og "sammen er vi bedst" og har du en solid ledelseserfaring fra en politisk ledet organisation, så vil vi gerne høre fra dig.

Ansøgningsfrist: 28/09/2015

Sekretariatschef, Skive Kommune

Stillingen som sekretariatschef i Social- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i Skive Kommune er ledig til besættelse snarest muligt.

Ansøgningsfrist: 24/09/2015

Sekretariatsleder til Voksenservice, Fredericia Kommune

Har du en solid faglig ballast, hjertet på rette sted, og lyst til at være visionær på både egne og organisationens vegne?

Ansøgningsfrist: 23/09/2015

Centerchef til Center for Kultur og Idræt, Helsingør Kommune

Vi søger en chef med et stort hjerte og en skarp hjerne.

Ansøgningsfrist: 21/09/2015

Økonomimedarbejder, Gentofte Kommune

Den centrale økonomifunktion i Gentofte Kommune søger en energisk økonomimedarbejder til varetagelse af opgaver primært inden for skoleområdet.

Ansøgningsfrist: 21/09/2015.

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Hele Danmarks mødested

- Moderne auditorium med plads til 200
- 426 hotelværelser med over 750 senge
- Tæt på motorvej og banegård

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

MØDER & KONFERENCER
DIN SIKKERHED

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

Digitaliseringen sniges ind med flødeskumssprog

A t politik og offentlig administration er sprudlende kilder til tåget, manipulerende flødeskumssprog er der intet nyt i. Og i stor udstrækning er det selve essensen ved megen administration og politik hele tiden at formulere og gennemføre tiltag, som ingen udover en snæver kreds rigtigt forstår, som i sidste ende er til størst gavn for administratørerne og politikerne selv og som bekræfter dem i, at der vel nok lige bliver administreret og ført politik. Dette forhold gælder i allerhøjeste grad for to af tidens helt store flødeskumssprøjt: "digital velfærd" og "kernevel-færd". Smag lige på ordene engang. Mmm. Man kan fornemme, at de firkantede reklame-mandsbriller har været skubbet helt op i panden på embedsmandsgangene, da disse ord blev præsenteret med slideshow, laserpen, smart-board og hele pivtøjet.

De senere år er ordet "kernevel-færd" blevet en del af standardarsenalet for papegøjesnak-kende politikere, og "digital velfærd" introdu-ceres blandt andet i en stor strategi for perio-den 2013-2020, som KL, regioner og (den da-værende) regering står bag. Ofte kædes de to ord sammen, idet det fremføres, at mere digi-tal velfærd vil "frigøre ressourcer" til mere kernevel-færd. Og i et samfund, hvor vores eg-nethed som dygtigt deltagende og bidragende demokratiske borgere måles i, hvor gode vi er til at tage alskens luftige begreber til os og selv spytte dem ud som sekundærpapegøjer, kan ingen være uenig i, at det lyder skidegodt.

Selv forskere siger jo den slags uden at blin-ke. Men det er stadigvæk uvist, hvad der egentlig menes med "kernevel-færd". Og hvis man sætter sig ned med Digitaliseringsstyre-lsens hjemmeside foran sig for at finde ud af, hvad digital velfærd er for noget, breder den samme stank sig, som har bredt sig utallige gange før omkring smarte teknologiske tiltag. Digitaliseringsbølgen hørmer, og her er et guldrandet eksempel:

Borgernes ve og vel

Den amerikanske teknologikritiker Neil Post-man formulerede i 1999 seks vigtige spørgs-mål til ny teknologi. To af spørgsmålene lyder i al deres simpelhed "Hvilket problem løser teknologien?" og "Hvis problem er teknologi-en en løsning på?". Ja, velfærd handler vel om borgernes ve og vel, så man må antage, at det er dem, der har et problem, der bliver løst. Men for det meste tilbyder "digital velfærd" løsninger, hvor noget, som kan gøres "manu-elt", i stedet for gøres digitalt, men med en skærm som klodset forhindring. Ét ud af man-ge eksempler er sårvurdering. Med digital vel-færd behøver lægerne ikke undersøge patien-ten fysisk. De kan i stedet for kigge på billeder af sårene på en skærm, og patienten kan så sidde bagdelen flad hjemme i lænestolen. Men sårvurderingen bliver næppe bedre af, at man ser på billeder af sårene fremfor at se di-rekte på dem? Her skabes tværtimod en af-stand, som ikke fandtes før.

Det er altså svært i sådanne og utallige andre tilfælde at få øje på, hvilket problem teknolo-gien løser, medmindre problemet består i at skulle lette røven. Og nu er det så, at det be-gynder at hørme, for vi efterlades rent faktisk med det argument, at det er dejligt for patien-terne at slippe for at skulle udad døren. Altså, sårpatienten, der givetvis har godt af at få sti-muleret blodomløbet og måske også samvær og oplevelser i det hele taget, holdes fikseret i

Neil Postman, den amerikanske forfatter, kulturkritiker og medieteoriker, døde i 2003, men hans teknologikritiske spørgsmål har stadig relevans, mener denne uges bagsideskribent.

Foto: Scanpix

Neil Postman:

"Hvilket problem løser teknologien?"

"Hvis problem er teknologien en løsning på?"

"Hvilke mennesker og institutioner kan opnå økonomisk og politisk magt på grund af den teknologiske forandring?"

lænestolen, hvor lægerne fra lang afstand kan løbe om kap med dårligere undersøgelsesbe-tingelser, et stadigt dårligere blodomløb og måske dårligere psykisk velvære.

Uanset hvor mange højtstående politikere, der står bag disse tiltag; uanset hvor firkante-de brillerne er på de kommunikationsfolk, der har formidlet tiltagene; uanset hvor stor alvor de er blevet fremført med i embedsværket og resten af den offentlige administration, så gi-ver det ingen mening overhovedet.

Ulydig kritik

Eller vent nu lige lidt. Et tredje af Neil Post-mans spørgsmål til teknologien lyder "Hvilke mennesker og institutioner kan opnå økono-misk og politisk magt på grund af den tekno-logiske forandring?" Ledere i det offentlige har ganske vist forsøgt at dreje debatten uden om denne type spørgsmål ved at kalde det ukonstruktivt og skadeligt blot at stemple di-gital velfærd som en spareøvelse. Men selvføl-gelig siger de sådan. Det er jo lige præcis dem, der står til en stor gevinst i form af besparel-ser. Og det er jo lige præcis dem, der står med et stort problem i forhold til højere niveauer i det offentlige hierarki, hvis kritikken bliver "ukonstruktiv" og man får besvær med at gennemføre strategier, der er kommet oven-fra. Og her skal det forstås, at for offentlige ledelser er "konstruktiv kritik" den form for

"Det er altså svært i sådanne og utallige andre tilfælde at få øje på, hvilket problem teknologien løser, med-mindre problemet består i at skulle lette røven."

lydig kritik, der ikke ændrer ved et forslags substans, men bare kræver ændring af nogle ligegyldige detaljer; og "ukonstruktiv kritik" er den form for ulydig kritik, der påpeger fun-damentale undergravende eller tvivlsomme ting ved et forslag og kræver en tilbagetræk-ning af det.

Men er besparelser ikke netop gode for os al-lesammen? Et hovedargument er jo, at bespa-relserne vil kunne bruges til at øge kernevel-færd. Men det sender os blot direkte tilbage til spørgsmålet om, hvad kernevel-færd egent-lig er? Ingen ved det rigtigt. Desuden er der ingen som helst nødvendig sammenhæng imellem det at spare penge i ét hjørne af et

område og så at forbedre et andet hjørne af samme område. Regnestykket holder måske nok på papiret, men i virkelighedens verden er der tale om frigjorte midler, som forskellige interessenter så kan påbegynde en ny kamp om. Og derfor er der heller ingen som helst selvfølge i, at besparelser er gode for os allesammen. Argumentet hører sammen med ord som "kernevel-færd" hjemme i skuffen af retoriske virkemidler, som den velopdragne og gode borger aldrig ville kunne afvise.

Tilbage står altså, at med "digital velfærd" forringes en række områder ved at skabe af-stand, hvor der ellers ingen er, hvorved der spares penge, som ingen kan vide hvor ender. Og de, der vinder ved dette, er de politikere, der forøger deres magt ved at gennemføre til-tag, som passer ind i deres øvrige planer, og de enheder og personer i det offentlige, som styr-ker deres magtposition ved at få flere midler til rådighed og ved at kunne servicere de poli-tikere, som ønsker tiltagene gennemført. Og det hele bygges op på funklende markedsfø-ringssprog, der appellerer til den dygtigt bi-dragende og deltagende borger. Mmm, fløde-skum!

Anders Hougaard er lektor ved Institut for Kommuni-kation og Sprog ved Syddansk Universitet. Han skriver fast her på bagsiden om teknologi, medier og samfund.